

65 LET

UNIVERZITA
PARDUBICE
FAKULTA
ELEKTROTECHNIKY
A INFORMATIKY

KATEDRY AUTOMATIZACE A MATEMATIKY

1960 – 2025

**75 LET
UNIVERZITY PARDUBICE**

**65 LET
KATEDRY AUTOMATIZACE**

2025

65 LET

UNIVERZITA
PARDUBICE
FAKULTA
ELEKTROTECHNIKY
A INFORMATIKY

KATEDRY AUTOMATIZACE A MATEMATIKY

1960 – 2025

Vydáno k příležitosti

75. výročí Univerzity Pardubice

65. výročí Katedry automatizace a matematiky
v dubnu 2025

doc. Ing. Josef Kotyk, CSc., textová část

Ing. Libor Kupka, Ph.D., textová část, grafická úprava a sazba

Obsah

Úvodní slovo.....	5
Katedra automatizace a matematiky v roce 2025.....	7
Zajišťované studijní programy.....	9
Laboratoře a učebny katedry.....	21
Vědecko-výzkumné a rozvojové projekty.....	28
Mezinárodní spolupráce.....	31
Významní partneři z aplikační, vědecké a výzkumné oblasti.....	32
Historie katedry v kontextu rozvoje vysoké školy.....	33
Zaměstnanci katedry.....	83
Seznamy absolventů.....	86
Významní absolventi.....	97

Poděkování

Autoři publikace děkují kolegům, přátelům a pamětníkům za poskytnutí materiálů z jejich osobních archivů, za podnětné rady a osobní vzpomínky. Bez jejich pomoci by tato publikace mohla vzniknout jen stěží a mnoho důležitých i zajímavých věcí by tak zřejmě skončilo navždy v propadlišti dějin.

Úvodní slovo

Vážení kolegové, absolventi, přátelé Katedry automatizace a matematiky,

v letošním roce uplyne již 65 let od založení naší katedry a součástí připomenutí tohoto výročí je i tato brožura. Rok 2025, stejně jako roky předchozí, je pro katedru rokem plným práce související se zajištěním kvalitního vzdělávání v našich studijních programech, s rozvojem výukových prostor a laboratoří a s kontinuálním rozvojem i ve všech dalších akademických oblastech. Katedra automatizace a matematiky je dnes již zavedeným a dobře fungujícím pracovištěm. Nebylo by tomu ale tak, nebýt řady kolegů, kteří v letech minulých poctivě pracovali ve prospěch katedry. Za tuto mnohdy velmi náročnou práci jim patří naše upřímné poděkování.

Počátky katedry zcela jistě nebyly jednoduché. Chyběli kvalifikovaní učitelé i prostory pro výuku. Než se v roce 1965 podařilo získat vyhovující prostory v budově na nám. Čs. legií, kde katedra sídlí dodnes, bylo pracoviště dislokováno na několika místech. Nelze při této příležitosti nezpomenout prvních čtyř vyučujících, kteří se zasloužili o vznik samostatné katedry v polovině roku 1960. Byli jimi Ing. Igor Koropečký, Ing. Helena Koropečká, Ing. Vlastimil Hutla a externí pracovník Ing. Jaroslav Váňa z VÚOS v Rybitví (všichni uvedeni s tituly v době příchodu na katedru).

Připomenout řadu dalších kolegů, kteří umožnili následující rozvoj katedry a alespoň ve stručnosti zmínit jejich zásluhy, nebylo vzhledem k omezenému rozsahu publikace lehkým úkolem. Většinou z nich už bohužel nelze poděkovat osobně. Jejich přínos si ale připomínáme v kapitole Historie katedry v kontextu rozvoje vysoké školy. Jediným žijícím pamětníkem založení katedry je doc. Ing. Josef Kotyk, CSc., který je zároveň autorem většiny textů ve zmiňované kapitole a spoluvůrcem konceptu publikace. Bez jeho přispění, mimořádného pracovního nasazení a nadšení pro věc, by tato brožura vůbec nemohla vzniknout. Velmi mu za to děkuji.

Poděkovat je na tomto místě nezbytné také všem bývalým vedoucím katedry, kteří se v průběhu historie zasloužili o její rozvoj. Všichni jsou dále uvedeni s tituly v době jejich vedení katedry. Prvním třem z nich už osobně vyjádřit poděkování nelze. Byli jimi již jmenovaný Ing. Vlastimil Hutla, prof. Ing. Josef Komůrka a doc. Ing. Ivan Taufer, CSc. Poděkování patří i dalším vedoucím, kteří přispěli mimo jiné též k sestavení tohoto textu. Jsou jimi doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc., doc. Ing. František Dušek, CSc. a Ing. Daniel Honc, Ph.D. V neposlední řadě poděkování patří i všem ostatním zaměstnancům katedry v průběhu let, ať už jde o akademické pracovníky, externisty, pracovníky vědy a výzkumu nebo i o technickohospodářské pracovníky. Nebýt vzpomínek a příspěvků některých z nich, nebyl by historický obraz katedry úplný.

Věřím, že toto historické ohlédnutí neposlouží jen jako výraz uznání a poděkování několika předchozím generacím našich kolegů, ale bude také určitou motivací pro pokračování nikdy nekončící práce na rozvoji naší katedry. Stejně jako katedra před téměř 20 lety napomohla díky svému kvalitnímu personálnímu složení vzniku fakulty, může dnes přispět k překonání mnoha výzev současné nelehké doby a pomoci na fakultě udržet kvalitu a šířit vzdělávání při současném zvýšení efektivity vzdělávacího procesu, po kterém se dnes zcela oprávněně tolik volá.

S jistou hrdostí si mohu dovolit říci, že kvalita a efektivita studia je jednou z našich dlouhodobých předností. To, že si katedra udržela doposud velmi slušnou úroveň na poli vzdělávání, není náhoda a je to dáno právě její dlouhou historií, tím, že se vzdělávání poctivě věnujeme již více jak 65 let.

Na tomto místě je samozřejmě nutné zmínit také úspěchy na poli vědy, výzkumu a spolupráce s průmyslem, kterých katedra během let dosáhla. Prakticky po celou dobu své existence se lidé na katedře věnovali řešení konkrétních problémů z průmyslové praxe. V minulosti se jednalo o výzkum automatických analyzátorů, vývoj destilačních aparátů, spolupráci na modelování a identifikaci mnoha soustav a technologických celků v chemickém průmyslu a spolupráci při zavádění systémů ASŘTP. Významný byl též podíl na vývoji technologií pro výrobu ekologického paliva, či řešení problematiky řízení procesu odsolování a atmosférické destilace ropy. Aktuálně se jedná zejména o aplikovaný výzkum a experimentální vývoj v oblasti strojového a hlubokého učení pro řešení úloh typu extrakce vlastností z vizuálních a dalších dat, segmentace dat, detekce a lokalizace objektů v řízení procesů a zpracování medicínských signálů a telemedicíny.

Závěrem bych rád Katedře automatizace a matematiky chtěl popřát mnoho dalších úspěšných let, ať už ve vzdělávací či ve výzkumné a tvůrčí oblasti. Všem jejím zaměstnancům přeji, mimo úspěchů v jejich kariérním i osobním životě, především zachování kolegiálního a příjemného prostředí pro práci, kterým katedra většinu doby své existence byla. Všem nám přeji mnoho kvalitních a pro studium zapálených studentů, ale hlavně mnoho úspěšných absolventů, protože ti jsou tím nejlepším důkazem úspěchu pracoviště.

Ing. Libor Kupka, Ph.D.
vedoucí katedry

Katedra automatizace a matematiky v roce 2025

Výuka automatizace má na Univerzitě Pardubice své místo již více jak 70 let. Už v roce 1954 vznikla na tehdejší Vysoké škole chemicko-technologické Katedra chemického inženýrství, která na začátku své existence zaštiťovala mimo chemického inženýrství také automatizaci a strojnictví. Od roku 1960 se potom datuje existence samostatné katedry, tehdy ještě s názvem **Katedra automatizace chemických výroby**. Později, v roce 1995 pak došlo především v souvislosti se stále intenzivnějším zaváděním výpočetní techniky do výuky ke změně názvu na **Katedra řízení procesů a výpočetní techniky**. Po přechodu na Ústav elektrotechniky a informatiky v roce 2007 byl název katedry zkrácen a katedra nesla v následujících letech název **Katedra řízení procesů**. Výuku výpočetní techniky, a informatiky obecně, v té době už zajišťovala jiná pracoviště ústavu. Od roku 2008 je katedra součástí Fakulty elektrotechniky a informatiky. K poslední významné změně došlo v roce 2024, kdy katedra splynula s Katedrou matematiky a fyziky, čímž vznikla **Katedra automatizace a matematiky**. Na katedře se ke své historii hrdě hlásíme a zároveň je naším cílem se neustále zlepšovat a poskytovat v našich oborech kvalitní vzdělání. Katedra má v roce 2025 následující složení:

vedoucí katedry:	Ing. Libor Kupka, Ph.D.
zástupce vedoucího:	Mgr. Alena Pozdílková, Ph.D.
sekretariát:	Jitka Málková
profesoři:	prof. Ing. Petr Doležel, Ph.D. prof. Ing. Dr. Simeon Karamazov
docenti:	doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. doc. Ing. František Dušek, CSc. doc. Ing. Pavel Tuček, Ph.D.
odborní asistenti:	Ing. Libor Havlíček, Ph.D. Ing. Daniel Honc, Ph.D. Ing. Mgr. Václav Horčic, Ph.D. Mgr. Jaroslav Marek, Ph.D. RNDr. Josef Rak, Ph.D. RNDr. Jaroslav Zahrádka, Ph.D.
asistenti:	Ing. Marie Nedvěďová
externisté:	Ing. Jan Pruška Ing. Vítek Rais RNDr. Iva Ruličová Mgr. Jaroslav Vozáb

doktorandi:

Ing. Josef Böhm
Ing. Pavel Jičinský
Ing. Aleš Novotný
Ing. Marek Pakosta
Ing. Vítěk Rais
Ing. Jiří Roleček
Ing. Marie Nedvědová

Zajišťované studijní programy

Katedra zajišťuje **bakalářský** studijní program **Automatizace, navazující** studijní program **Automatické řízení** a podílí se též na **doktorském** studijním programu **Elektrotechnika a informatika**.

Bakalářský studijní program B0714A150008 Automatizace

Jedná se o akademicky zaměřený jednooborový studijní program, který lze studovat v prezenční i kombinované formě. Cílem studia programu je příprava vysokoškolsky vzdělaných odborníků pro uplatnění v technických a nižších manažérských funkcích v nejrůznějších odvětvích průmyslu, a to v provozu, údržbě, prodeji nebo servisu měřicích, informačních a řídicích systémů. Je zaměřen zejména na aplikační využití znalosti principů z oblasti automatizace a řízení technologických procesů, poskytuje ale i dostatečný teoretický základ pro další profesní růst. Studenti během studia získají nezbytné znalosti z oblasti automatizace, mechatroniky, elektrotechniky a mikroprocesorové techniky, programování, zpracování signálů a osvojí si poznatky při návrhu, aplikacích a správě moderních měřicích, komunikačních a řídicích systémů. Důraz je kladen na získání znalostí nezbytných při působení v oblastech řídicí techniky, automatizace, počítačových i dalších komunikačních sítí.

Odborné znalosti, dovednosti a způsobilosti absolventa jsou v souladu s rámcovým profilem absolventa akademicky zaměřeného studia z oblasti vzdělávání Kybernetika. Absolvent programu prokazuje obecné znalosti matematiky, fyziky, elektrotechniky a informatiky na úrovni odpovídající prvnímu stupni univerzitního vzdělání. Dále odborné znalosti z oblasti měření a zpracování signálů, automatizace, modelování a identifikace systémů, mechatroniky a robotiky, a technických a programových prostředků pro řízení. Absolvent umí a zvládne provádět dekompozice technických i netechnických procesů a struktur a uskutečňovat jejich identifikaci, monitorování, diagnostiku a automatické řízení. Je také schopen řešit praktické úkoly z oblasti automatizace technologických procesů, měření elektrických i neelektrických veličin a aplikované informatiky. Absolvent se uplatní při vytváření, správě a provozování řídicích systémů, jako programátor a vývojář řídicích systémů nebo systémový integrátor.

Absolvent může pokračovat v navazujících magisterských studijních programech podobného zaměření. Na FEI je možné pokračovat v navazujícím magisterském studijním programu N0714A150005 Automatické řízení.

Studijní plán předpokládá 6 semestrů výuky po 13 týdnech a 5 týdnech zkuškového období. Plán je sestaven jako seznam na sebe navazujících povinných a povinně volitelných (PV) předmětů, jež je doporučeno absolvovat v jednotlivých semestrech při standardním průběhu studia. Studijní plán předpokládá existenci volitelných (V) předmětů vhodných pro doplnění znalostí. U PV předmětů je uveden v každém

semestru (ZS – zimním, LS – letním) minimální počet, který musí student splnit. U každého předmětu je uvedeno jeho zakončení (Z – zápočet před zkouškou, Zp – zápočet, Zk – zkouška) a hodinová dotace za semestr v členění na jednotlivé formy výuky (P – přednáška, C – cvičení, S – seminář) a příslušné kreditové ohodnocení (kreditní systém ECTS). Za povinné předměty a předepsaný počet PV předmětů se získá 26–31 kreditů podle semestru. Zbývající kredity je možné získat zapsáním dalších PV či V předmětů uvedených ve studijním plánu nebo zapsáním z jiných studijních programů na FEI či na ostatních fakultách Univerzity Pardubice. Předpokládá se dosažení minimálně 60 kreditů za akademický rok. Přistoupit ke Státní závěrečné zkoušce (SZZ) může pouze student, který splnil všechny povinné a předepsaný počet PV předmětů a dosáhl minimálně 180 kreditů za všechny splněné předměty. SZZ tvoří dvě části zahrnující povinné a PV předměty profilujícího základu. První část se dvěma okruhy je pro všechny stejná a v druhé části si student při přihlášení k SZZ volí jeden okruh ze dvou možných.

1. ročník

Povinné předměty

prac./zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KERS/ BBPVE	Bezpečnost práce v elektrotechnice	3	1+0+0	Zp	ZS/1
KERS/ BELEK	Elektrotechnika	7	3+3+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ BFYZ1	Fyzika I	6	2+2+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ BMA1N	Matematika I	7	2+3+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ BPRPO	Principy počítačů	4	2+1+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ BMA2N	Matematika II	6	2+2+0	Z, Zk	LS/1
KAM/ BLORI	Logické řízení	5	2+0+2	Z, Zk	LS/1
KAM/ BVSSW	Výpočetní a simulační software	5	1+3+0	Z, Zk	LS/1
KAM/ BZKPR	Základy programování	4	2+2+0	Z, Zk	LS/1
KTS/ TVPLS	Sport a tělesná výchova LS	1	0+2+0	Zp	LS/1

Povinně volitelné předměty – typ A

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KERS/ BESOE	Elektronické součástky	6	2+3+0	Z, Zk	LS/1
KERS/ BTETP	Technická dokumentace v elektrotechnice	4	2+2+0	Z, Zk	LS/1

Povinně volitelné předměty – typ B

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KIT/ BIFZ	Informační zdroje a jejich využívání	3	1+1+0	Zp	ZS/1
KIT/ BSPSY	Sociální psychologie	3	1+1+0	Zp	ZS/1
KIT/ BZEK	Základy ekonomie	3	1+1+0	Zp	ZS/1
KIT/ BPRAI	Právo a informatika	3	2+0+0	Zp	LS/1
KAM/ BROB	Roboti	3	0+3+0	Zp	LS/1

Volitelné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KIT/ NNEPD	Elektronická příprava dokumentů	2	0+2+0	Zp	ZS/1
KAM/ IMS1E	Matematický seminář I	1	0+2+0	Zp	ZS/1
KAM/ IMS2E	Matematický seminář II	1	0+2+0	Zp	LS/1
KAM/ IDIFO	Digitální fotografie	2	2+0+0	Zp	LS/1

Student musí splnit všechny povinné předměty a v LS si запиše anglický jazyk podle úrovně dosažené ve vstupním testu. Z PV předmětů splní minimálně: typ A – v LS jeden předmět, typ B – v každém semestru jeden předmět. Student si vybírá volitelné předměty podle nabídky a může si každém semestru zapsat volitelnou tělesnou výchovu z nabídky Katedry tělovýchovy a sportu.

2. ročník

Povinné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/ BAMAT	Aplikace matematiky	6	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KERS/ BELME	Elektrická měření	7	2+1+2	Z, Zk	ZS/2
KAM/ BAUT1	Automatizace I	6	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/ BPROC	Programování C	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/ BAUT2	Automatizace II	6	2+2+0	Z, Zk	LS/2
KAM/ BMIPR	Mikroprocesory	5	2+2+0	Z, Zk	LS/2
KAM/ BPAR	Prostředky automat. řízení	6	2+2+0	Z, Zk	LS/2
KAM/ BMNV	Měření neelektrických veličin	4	2+0+2	Z, Zk	LS/2

Student musí splnit všechny povinné předměty a v ZS i LS si zapíše anglický jazyk podle dosažené úrovně. Z PV předmětů splní minimálně v každém semestru jeden předmět typu A, jeden typu B. Student si vybírá volitelné předměty dle nabídky a může si každém semestru zapsat volitelnou tělesnou výchovu z nabídky Katedry tělovýchovy a sportu.

Povinně volitelné předměty – typ A

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KERS/ BKEZA	Konstrukce elektronických zařízení	4	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KIT/ BPSOT	Průmyslové sítě	5	2+0+2	Z, Zk	ZS/2
KERS/ BBDS	Bezdrátové sítě	4	1+2+0	Z, Zk	LS/2
KAM/ BZJP	Základy jazyka Python	4	1+2+0	Z, Zk	LS/2

Povinně volitelné předměty – typ B

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KIT/ BMAR	Marketing	3	1+1+0	Zp	ZS/2
UPEM/ BPMSF	Podnikání malé a střední firmy	3	1+0+3	Zp	ZS/2
USII/ BOIPI	Bezpečnost a ochrana inf. v prostředí Internetu	3	2+1+0	Z, Zk	ZS/2
KIT/ BMNG	Management	3	1+1+0	Z, Zk	LS/2

Volitelné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KIT/ BMAR	Marketing	3	1+1+0	Zp	ZS/2
KIT/ BZEK	Základy ekonomie	3	1+1+0	Zp	ZS/2
KIT/ NNEPD	Elektronická příprava dokumentů	2	0+2+0	Zp	ZS/2
KAM/ BHIMA	Historie matematiky	1	0+2+0	Zp	ZS/2
KAM/ IMS1E	Matematický seminář I	1	0+2+0	Zp	ZS/2
KAM/ IZMF	Základy moderní fyziky	2	2+0+0	Zp	ZS/2
KIT/ BMNG	Management	3	1+1+0	Zp	LS/2
KIT/ IPSTP	Psychologie na trhu práce	1	0+0+1	Zp	LS/2
KAM/ IMS2E	Matematický seminář II	1	0+2+0	Zp	LS/2
KAM/ IZMF2	Základy moderní fyziky 2	2	2+0+0	Zp	LS/2
KAM/ IDIFO	Digitální fotografie	2	2+0+0	Zp	LS/2

3. ročník

Povinné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM / BAMR	Aplikace mikroprocesorů	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/3
KAM / BAIA	Artificial Intelligence in Automation	4	1+2+0	Z, Zk	ZS/3
KAM / BMERO	Mechatronika a robotika	6	2+0+2	Z, Zk	ZS/3
KAM / BMSDS	Modelování a simulace dynamických systémů	5	1+2+0	Z, Zk	ZS/3
KAM / BPRA	Programování řídicích aplikací	6	2+2+0	Z, Zk	ZS/3
KAM / BBAKP	Bakalářská práce	20	0+8+8	Z, Zk	LS/3
KAM / BBAKS	Bakalářský seminář	3	0+0+2	Z, Zk	LS/3

Povinně volitelné předměty – typ A

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/ BAUTL	Automatizace laboratoř	4	0+0+3	Zp	ZS/3
KAM/ BMWVA	Mobilní a webové aplikace	4	2+2+0	Z, Zk	ZS/3
KERS/ BPDAI	Přenos dat a informací	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/3
KAM/ BANZD	Algoritmy numerické matematiky a zprac. dat	5	1+2+0	Z, Zk	LS/3
KAM/ BJASP	Jakost a spolehlivost systémů	4	2+2+0	Z, Zk	LS/3

Student musí splnit všechny povinné předměty. Z PV předmětů splní minimálně v každém semestru jeden předmět. Student si vybírá volitelné předměty podle nabídky a může si každém semestru zapsat volitelnou tělesnou výchovu z nabídky Katedry tělovýchovy a sportu.

Volitelné předměty

prac./zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KIT/BMAR	Marketing	3	1+1+0	Zp	ZS/3
KIT/BZEK	Základy ekonomie	3	1+1+0	Zp	ZS/3
KIT/BZPO	Základy podnikání	3	0+2+0	Zp	ZS/3
KIT/NNEPD	Elektronická příprava dokumentů	2	0+2+0	Zp	ZS/3
KAM/BHIMA	Historie matematiky	1	0+2+0	Zp	ZS/3
KIT/BMNG	Management	3	1+1+0	Zp	LS/3
KAM/IDIFO	Digitální fotografie	2	2+0+0	Zp	LS/3
KAM/ZDIFO	Digital Photography	2	2+0+0	Zp	LS/3

Navazující magisterský studijní program N0714A150005 Automatické řízení

Jedná se o akademicky zaměřený jednooborový studijní program, který lze studovat v prezenční formě. Cílem studia programu je interdisciplinární příprava vysokoškolsky vzdělaných odborníků pro uplatnění v technických a řídicích funkcích v nejrůznějších odvětvích průmyslu, a to ve vývoji, projekci, provozu, údržbě nebo prodeji řídicích systémů – např. v oblastech měření, regulace a vizualizace výrobní technologie, komunikace mezi řídicími systémy, bezpečnosti řídicích systémů a optimalizace výroby.

Absolvent tohoto studijního programu prokazuje v odpovídající šíři a míře znalosti teorie automatického řízení, umělé inteligence a metod softcomputingu, identifikace a modelování dynamických systémů, mechatroniky a robotiky, SW prostředků pro řízení a průmyslových řídicích systémů. V rámci povinně volitelných předmětů získá znalosti např. z oblasti měření a zpracování signálů, optimalizace, průmyslových sítí a jejich bezpečnosti a spolehlivosti. Umí v odpovídající šíři a míře podrobnosti identifikovat a definovat problém, provést jeho analýzu, navrhnout řešení, vytvořit algoritmus a ověřit jeho funkčnost, nejprve simulačně a poté experimentálně, a v závěrečné fázi provést aplikaci navrženého řešení na cílové platformě. V tom využívá nejenom znalostí z teorie, ale vychází také ze znalosti aktuálního stavu SW

a HW prostředků pro řízení, včetně moderních trendů umělé inteligence a robotiky. Absolvent se uplatní v akademické sféře a v dalších vědeckých, výzkumných a vývojových institucích, dále v oblastech průmyslové výroby – při projektování, správě, údržbě a provozování řídicích systémů, jako programátor a vývojář řídicích systémů a aplikací či jako systémový integrátor a také v oblasti prodeje či obchodu.

Studijní program navazuje na stávající bakalářský studijní program B0714A150008 Automatizace, ale je otevřený i pro absolventy bakalářských programů podobného zaměření. Na FEI je možné pokračovat v doktorském programu P0788D060001 Elektrotechnika a informatika, případně v jiných doktorských studijních programech spadajících především do oblasti vzdělávání Kybernetika, resp. Informatika nebo Elektrotechnika.

Studijní plán předpokládá 4 semestry výuky po 13 týdnech a 5 týdnech zkouškového období. Studijní plán je sestaven jako seznam na sebe navazujících povinných a povinně volitelných (PV) předmětů, které je doporučeno absolvovat v jednotlivých semestrech při standardním průběhu studia. Studijní plán předpokládá existenci volitelných (V) předmětů vhodných pro doplnění znalostí. U PV předmětů je uveden v každém semestru (ZS – zimním, LS – letním) minimální počet, který musí student splnit. U každého předmětu je uvedeno jeho zakončení (Z – zápočet před zkouškou, Zp – zápočet, Zk – zkouška) a hodinová dotace za semestr v členění na jednotlivé formy výuky (P – přednáška, C – cvičení, S – seminář) a jeho kreditové ohodnocení (kreditní systém ECTS). Za povinné předměty a předepsaný počet PV předmětů se získá 26–30 kreditů podle semestru. Zbývající kredity je možné získat zapsáním dalších PV či V předmětů uvedených ve studijním plánu nebo zapsáním z jiných studijních programů na FEI či na ostatních fakultách Univerzity Pardubice. Předpokládá se dosažení minimálně 30 kreditů za semestr. Přistoupit k Státní závěrečné zkoušce (SZZ) může pouze student, který splnil všechny povinné a předepsaný počet PV předmětů a dosáhl minimálně 120 kreditů za všechny splněné předměty. SZZ tvoří tři okruhy zahrnující povinné a PV předměty profilujícího základu. První dva okruhy jsou povinné a třetí si student volí z nabídky pěti variant při přihlášení k SZZ.

1. ročník

Povinné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
FEI/ NNAKO	Anglická konverzace	2	0+2+0	Zp	ZS/1
KAM/ NNVKM	Vybrané kapitoly z matematiky	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/1

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/ NMCHT	Mechatronika	5	1+1+2	Z, Zk	ZS/1
KAM/ NNUI1	Základy umělé inteligence 1	5	2+3+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ NSPRI	Spojité řízení	6	2+3+0	Z, Zk	ZS/1
KAM/ NDIRI	Diskrétní řízení	6	2+3+0	Z, Zk	LS/1
KAM/ NIMDS	Identifikace a modelování dynam. syst.	5	2+2+0	Z, Zk	LS/1
KAM/ NLAUT	Laboratoř automatizace	4	0+0+4	Zp	LS/1
KAM/ NNPR	Průmyslové roboty	5	2+2+0	Z, Zk	LS/1
KAM/ NNUI2	Základy umělé inteligence 2	5	2+2+0	Z, Zk	LS/1

Student musí splnit všechny povinné předměty a během studia si запиše odborný anglický jazyk. Z PV předmětů si vybere v každém semestru jeden předmět. Student si vybírá volitelné předměty dle nabídky k doplnění kreditového minima 60 kreditů za rok a má možnost si v každém semestru zapsat volitelnou tělesnou výchovu dle nabídky Katedry tělovýchovy a sportu.

Povinné volitelné předměty

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/ NALOP	Algoritmy optimalizace	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/1
KIT/ NZKB	Základy kybernetické bezpečnosti	4	1+3+0	Z, Zk	ZS/1
KERS/ NNZSE	Číslíkové zpracování signálů	6	2+1+2	Z, Zk	LS/1
KIT/ NUPS	Úvod do průmyslových sítí	3	1+2+0	Z, Zk	LS/1

2. ročník

Povinné předměty

prac./zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/NLMRS	Laboratoř měřicích a řídicích systémů	5	0+0+4	Zp	ZS/2
KAM/NLPMR	Laboratoř pokročilých metod řízení	5	0+0+4	Zp	ZS/2
KAM/NNPSE	Průmyslové řídicí systémy	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/NNSEP	Semestrální projekt	4	0+4+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/NNSPR	Softwarové prostředky pro řízení	5	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/NNDP	Diplomová práce	18	0+2+4	Zp	LS/2
KAM/NNDS	Diplomový seminář	3	0+2+0	Zp	LS/2
KAM/NNRS	Projektování řídicích systémů	5	2+2+0	Z, Zk	LS/2

Student musí splnit všechny povinné předměty a během studia si zapíše odborný anglický jazyk. Z PV předmětů si vybere v každém semestru jeden předmět. Student si vybírá volitelné předměty dle nabídky k doplnění kreditového minima 60 kreditů za rok a má možnost si v každém semestru zapsat volitelnou tělesnou výchovu dle nabídky Katedry tělovýchovy a sportu.

Povinně volitelné předměty

prac./zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KAM/NPRER	Prediktivní řízení	4	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KAM/NSTVI	Strojové vidění	4	2+2+0	Z, Zk	ZS/2
KERS/NNSBE	Spolehlivost a bezpečnost	4	2+2+0	Z, Zk	LS/2

Volitelné předměty pro 1. a 2. ročník

prac./ zkr. př.	předmět	kredity ECTS	rozsah P+C+S	ukončen	doporuč. sem./roč.
KERS/ ZNSSE	Signals and Systems	2	1+1+0	Z, Zk	
KERS/ INAPE	Ochrana osobních dat a autorských práv	2	1+1+0	Zp	ZS
KERS/ INPVE	Paralelní výpočty v Matlabu	3	1+2+0	Z, Zk	ZS
KERS/ INSSE	Signály a soustavy	5	3+2+0	Z, Zk	ZS
KIT/ BZPO	Základy podnikání	3	0+2+0	Zp	ZS
KIT/ INMRF	Marketingové řízení firmy	3	1+1+0	Z, Zk	ZS
KIT/ NNEPD	Elektronická příprava dokumentů	2	0+2+0	Zp	ZS
KAM/ IZMF	Základy moderní fyziky	2	2+0+0	Zp	ZS
KAM/ ZNU11	Introduction to Artificial Intelligence	5	2+3+0	Z, Zk	ZS
FEI/ INAK2	Anglická konverzace pro navazující studium	2	0+2+0	Zp	LS
KERS/ BBE2P	Bezpečnost práce	3	1+0+0	Zp	LS
KIT/ INPPD	PR a prezentační dovednosti	3	1+1+0	Z, Zk	LS
KIT/ NNPI	Podniková informatika	5	2+2+0	Z, Zk	LS
KAM/ INAM	Aplikovaná matematika	5	2+2+0	Z, Zk	LS
KOANCH C926	Polovodičové materiály	3	2+0+0	Zk	LS
KAM/ IDIFO	Digitální fotografie	2	2+0+0	Zp	LS
KAM/ ZDIFO	Digital Photography	2	2+0+0	Zp	LS

Doktorský studijní program P0788D060001 Elektrotechnika a informatika

Jedná se o čtyřletý akademický studijní program, který lze studovat v prezenční i kombinované formě. Studium programu vychází z individuálního studijního plánu. Student absolvuje předepsané povinné předměty a zvolí si dva předměty z nabídky povinně volitelných předmětů profilujícího základu a jeden předmět z nabídky povinně volitelných základních teoretických předmětů profilujícího základu. Studium je nejvyšším dosažitelným stupněm vzdělání v českém školském systému a jeho absolvent získá doktorský titul (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem).

Cílem doktorského studijního oboru je výchova studentů k samostatné tvůrčí práci a řešení složitých vědecko-výzkumných úkolů na základě hlubokých znalostí, jak individuálně, tak i jako členů týmu, výchova k prezentaci a publikování výsledků práce na konferencích i v časopisech domácích i zahraničních. Na základě výběru povinně volitelných předmětů a zejména tématu disertační práce se studenti zpravidla budou profilovat v jednom ze tří základních směrů – Radiotechnika, mikrovlnná technika, radarové a komunikační systémy, Modelování a simulace síťových systémů a Řízení procesů a automatizace. V rámci směru studia Řízení procesů a automatizace zajišťovaného KAM se studenti seznámí se současnými výsledky v oblasti teorie automatického řízení, modelování a identifikace dynamických systémů a robotiky a jsou vedeni k základnímu i aplikovanému výzkumu v těchto oblastech. Předmětem výzkumu jsou zejména sofistikované algoritmy řízení využívající adaptace a průběžné optimalizace a rovněž systémy využívající počítačového vnímání a strojového učení. Toto zaměření je v souladu s aktuálními trendy v průmyslu jako Industry 4.x, iSmart Factories, IoT, Smart Grids a dalšími.

Laboratoře a učebny katedry

Laboratoře katedry, které slouží pro výuku ve všech třech stupních vysokoškolského studia, jsou vybaveny moderní technikou. K dispozici studentům jsou např. pracoviště s průmyslovými IPC, PLC a HMI panely Siemens a Schneider, robotické manipulátory Universal Robots, Dobot a ABB, průmyslové regulátory PMA, laboratorní dynamické soustavy National Instruments a Quanser s LabVIEW a dynamické soustavy GUNT pro návrh řízení v prostředí MATLAB & Simulink.

Pro výzkumné účely je kromě složitějších dynamických soustav a robotických manipulátorů využívána zejména laboratoř pro výzkum metod detekce a lokalizace objektů, kde se nachází pracoviště umožňující snímání a následnou analýzu vizuálních dat různého charakteru. K dispozici jsou průmyslové snímače pro záznam černobílých a barevných obrazových dat, snímač pokrývající SWIR oblast spektra a snímače poskytující hloubkové mapy nebo mračna bodů, které reprezentují informaci o 3D prostoru.

Laboratoř odborných předmětů PL101

Laboratoř slouží především pro výuku studentů v bakalářských a magisterských studijních oborech zajišťovaných katedrou. K dispozici je 10 laboratorních stolů Elabo s nadstavbou s integrovanými přístroji (stejnoseměrným zdrojem, funkčním generátorem, multimetrem a RLC dekádami), osciloskopem a počítačem a možností vzdáleného ovládání z učitelského pracoviště. Každé pracoviště je také doplněno dvoukanálovým digitálním osciloskopem se signálovým analyzátozem.

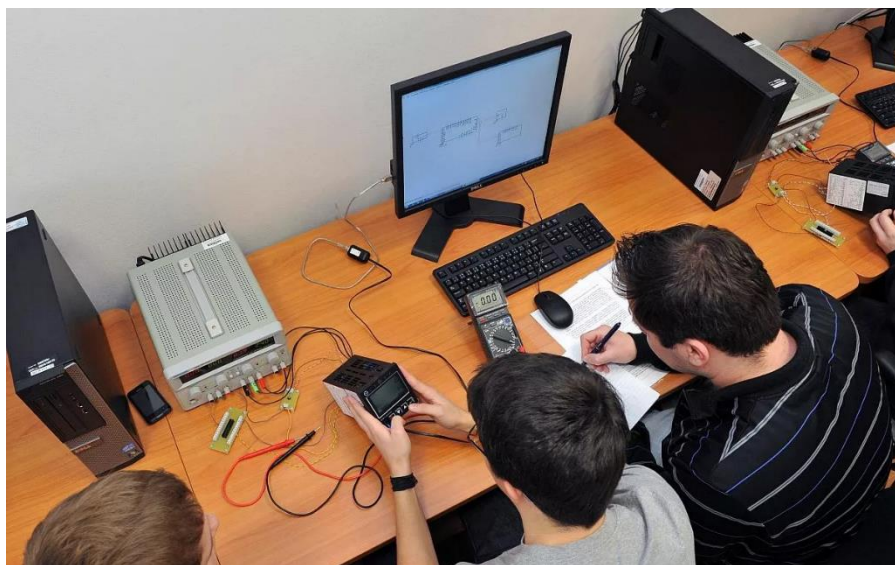
Laboratoř prostředků automatizace PL202

Laboratoř byla inovována v roce 2024. Slouží především jako zázemí pro výzkumnou a vývojovou činnost katedry v oblastech prostředků automatizace a vývoje speciálních řídicích aplikací s využitím mikroprocesorů. Dále je využívána k výuce laboratorních praktik v bakalářském programu Automatizace a v navazujícím magisterském programu Automatické řízení a též k individuální práci studentů při zpracovávání jejich závěrečných prací.

Laboratoř řídicích systémů PL203

Laboratoř slouží jednak jako zázemí pro výzkumnou a vývojovou činnost katedry v oblastech modelování, identifikace a řízení dynamických systémů a dále také pro výuku některých předmětů navazujícího magisterského programu Automatické řízení. Laboratoř je vybavena počítači s SW Matlab & Simulink, LabVIEW a specializovaným SW pro práci s průmyslovými regulátory (nastavování parametrů, on-line optimalizace parametrů, programování, simulace). V laboratoři je celkem 6 pracovišť s laboratorními zdroji, průmyslovými regulátory firmy PMA a dalším doplňkovým zařízením.

Laboratoř průmyslové automatizace PL404

Laboratoř byla vybudována v roce 2024 jako jeden z hlavních výstupů projektu realizovaného v rámci komponenty 3.2.1 Národního plánu obnovy pro oblast vysokých škol na období 2022–2024, specifický cíl B, s názvem Studijní program Automatizace (akronym SPAUT), registrační číslo NPO_UPCE_MSMT-16591/2022. Skládá se ze dvou technologických pracovišť a celkem osmi studentských pracovišť vybavených průmyslovými počítači a programovatelnými logickými automaty Siemens, dynamickou soustavou a kamerovým systémem. V laboratoři je nově také umístěn kolaborativní robot ABB IRB 14 000 YuMi.

Laboratoř modelování a řízení PL405

Laboratoř slouží jako zázemí pro výuku odborných předmětů a je vybavena zařízením pro výuku teorie řízení, automatizace a regulace a to jak ve spojité, tak i v diskrétní oblasti (číslicové řízení pomocí počítače). V laboratoři se nachází 6 laboratorních úloh GUNT RT pro výuku regulace výšky hladiny, průtoku, tlaku, otáček a polohy. Dále je zde procesní stanice TQ CE117 pro výuku automatizace a vícerozměrová hydraulicko-pneumatická soustava.

Laboratoř pro výzkum metod detekce a lokalizace objektů PL106

V laboratoři se nachází pracoviště umožňující snímání vizuálních dat různého charakteru. K dispozici jsou průmyslové snímače pro záznam černobílých a barevných obrazových dat, snímač pokrývající SWIR oblast spektra a snímače poskytující hloubkové mapy nebo mračna bodů, které reprezentují informaci o 3D prostoru.

Stěžejní částí laboratoře je cela pro testování metod bezdotykové detekce a lokalizace osazená snímači, které podávají informaci o 2D a 3D reprezentaci snímané oblasti. Mezi tyto snímače patří Photoneo 3D scanner, který poskytuje mračna bodů 3D modely snímaných objektů. Dále cela obsahuje snímač RealSense pracující na principu stereo-vize poskytující hloubkovou mapu reprezentující 3D prostor. K dispozici je také inteligentní kamera NI Smart, která v sobě dokáže aplikovat základní metody zpracování obrazu a jako výstup poskytuje už takto zpracované informace.

V laboratoři se nachází také Nit SWIR kamera, která poskytuje obraz v blízkém infračerveném spektru. Díky této technologii je možné detekovat detaily a vady objektů neviditelné pouhým okem. Některé materiály jsou ve SWIR spektru průhledné, je tedy také možné zkoumat obsah nádob a objektů v běžné RGB oblasti neprostupných.

Laboratoř robotiky PL107

Laboratoř slouží především jako zázemí pro výuku odborných předmětů zaměřených na mechatroniku a robotiku, ale i pro řešení projektů ve spolupráci s aplikační sférou. Je využívána jak v bakalářském, tak i v navazujícím magisterském studijním programu. Jednotlivá pracoviště vybavená robotickými rameny Universal Robots UR3 (kolaborativní stolní robot pro automatizaci a lehčí montážní úkoly), Dobot M1 Pro (přesný 4osý SCARA robot určený pro průmyslové úlohy typu pick & place), Dobot CR5 (6osý angulární robot / cobot pro lehčí průmyslové a kolaborativní úkoly) a Dobot Magician (malý 6osý robot / cobot pro využití ve vzdělávání a výzkumu). Laboratoř je zaměřena na průmyslovou i mobilní robotiku a na praktické aplikace strojového vidění.

Laboratoř mechatroniky PL108

Jedná se o novou laboratoř, pro kterou katedra získala prostory teprve v roce 2025. Laboratoř bude sloužit pro výuku mechatroniky a aktuálně je vybavena menšími soustavami Quanser QNET Physics and Dynamics, QNET Rotary Pendulum, QNET 2.0 VTOL a QNET 2.0 HVAC. V průběhu roku bude ještě doplněna o další soustavy Humusoft CE 151 kulička na ploše a CE 152 magnetická levitace.

Vědecko-výzkumné a rozvojové projekty

Katedra automatizace a matematiky je ve spolupráci s firmami zapojena do řešení aplikačně zaměřených projektů na výzkum a vývoj automatizovaných výrobních systémů, robotiky a umělé inteligence. Na katedře působí dva výzkumné týmy. Prvním z nich je Výzkumný tým Petra Doležela zabývající se aplikovaným výzkumem a experimentálním vývojem v průmyslových výrobcích v oblasti strojového a hlubokého učení pro řešení úloh typu extrakce vlastností z vizuálních a dalších dat, segmentace dat, detekce a lokalizace objektů a zpracování medicínských signálů a telemedicíny. Druhým je Výzkumný tým Aleny Pozdílkové zabývající se vybranými oblastmi aplikované matematiky.

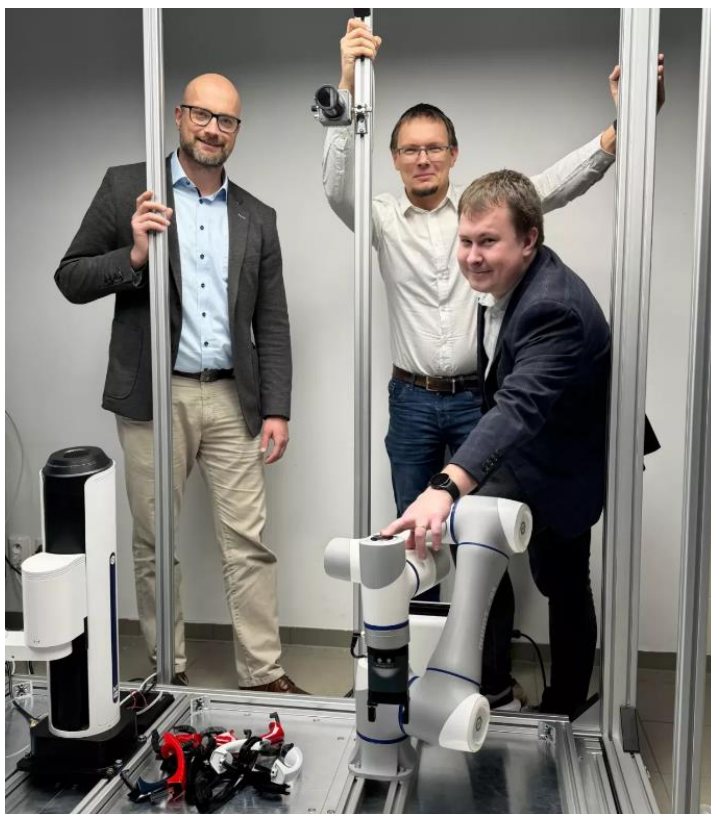
Aktuálně se katedra podílí na řešení několika výzkumných projektů. Prvním z nich je projekt s názvem Mezisektorová a mezioborová spolupráce ve výzkumu a vývoji komunikačních, informačních a detekčních technologií pro řídicí a zabezpečovací systémy (akronym CIDET), registrační číslo CZ.02.01.01/00/23_021/0008402, jehož poskytovatelem je v rámci operačního programu Jan Amos Komenský – výzkum MŠMT.

Dále je na katedře řešen projekt TA ČR TREND s identifikačním číslem FW10010535 Inovativní inteligentní video analytický systém pro 3D vizualizaci a monitorování stavu ochrany perimetru, jehož hlavním řešitelem je prof. Ing. Petr Doležel, Ph.D. Akademičtí pracovníci katedry se jako spoluřešitelé podílí i na dalších projektech, např. Výzkum a vývoj nové generace radarového senzoru na bázi polarimetrického aktivního anténního systému (PROSPEKTOR II) řešený taktéž v rámci programu TA ČR TREND.

Aktuálně jsou akcentovány snahy o mezifakultní spolupráci při řešení společných projektů, zejména s FChT, DFJP a FZS. Jedná se např. o oblasti matematického modelování, analýzy a statistického zpracování medicínských dat, operační výzkum a další, s důrazem na využití v aplikační sféře. Tyto aktivity jsou také podporovány zapojením do sítě ambasadorů transferu v rámci projektu Budování systému a kapacit pro efektivní přenos výsledků vědy a výzkumu do praxe na Univerzitě Pardubice – program Podpora a identifikace komercializačního potenciálu výsledků VaV, poskytovatel KPB – Pardubický kraj, reg. číslo projektu CZ.02.01.02/00/22_009/0004892, klíčová aktivita 7 Pilotní ověření.

Na poli komercializace výsledků výzkumu zaznamenal na konci roku 2024 výzkumný tým Petra Doležela několik významných úspěchů. Na prvním technologickém dnu Univerzity Pardubice byla technologie Neural Vision View zvolena jako nejlepší a tým prof. Doležela měl následně tu čest technologii představit i ve finále prestižní soutěže Transfera Technology Day 2024. Soutěž posuzuje vědecké projekty, které mají komerční potenciál a jejím hlavním cílem je představit technologie případným

budoucím investorům. Tím usnadňuje cestu výzkumným novinkám do praxe. Neural Vision View přináší inovativní přístup do oblasti robotického vidění díky unikátnímu zpracování obrazu, které přesahuje tradiční přístupy k detekci a klasifikaci. Zvyšuje přesnost a snižuje chybovost robotických systémů ve výrobě, což vede k širším možnostem využití. Technologie je vhodná nejen pro průmyslovou automatizaci, ale i pro bezpečnostní systémy, kontrolu kvality či zpracování biomedicínských dat. Technologie Neural Vision View byla vyhlášena mezi TOP 3 inovacemi Pardubického kraje za rok 2024.

Tým prof. Doležela ve výzkumné laboratoři katedry

Katedra se významnou měrou podílí také na řešení rozvojových projektů. Aktuálně řeší někteří její akademičtí pracovníci dílčí část celouniverzitního projektu Komplexní podpora studijních a vzdělávacích aktivit na UPCE (KOMPAS). V rámci projektu vznikly za účelem snížení studijní neúspěšnosti podpůrné studijní materiály k předmětům v bakalářských studijních programech zaměřeným na matematiku.

V rámci Národního plánu obnovy katedra v minulém roce úspěšně vyřešila projekt Studijní program Automatizace (SPAUT) na Univerzitě Pardubice, registrační číslo NPO_UPCE_MSMT-16591/2022. V rámci projektu došlo k reakreditaci a zavedení nově pojatého bakalářského studijního programu Automatizace, který byl rozšířen o kombinovanou formu studia. Řešení projektu umožnilo katedře vybudovat novou špičkově vybavenou Laboratoř průmyslové automatizace vybavenou průmyslovými počítači a programovatelnými logickými automaty od spol. Siemens, dynamickými soustavami a kamerovým systémem pro výuku předmětů zaměřených na logické řízení, návrh řízení s využitím PLC a strojové vidění.

Laboratoř průmyslové automatizace – jeden z výstupů projektu SPAUT

Mezinárodní spolupráce

Katedra má aktuálně navázanu spolupráci s několika zahraničními vzdělávacími a výzkumnými institucemi. Významná je spolupráce s výzkumnou skupinou El Grupo de Inteligencia Computacional Aplicada – GICAP – Applied Computational Intelligence Group na Univerzitě ve španělském Burgosu. Pravidelně probíhají výměnné stáže akademických pracovníků a obě pracoviště se společně zapojují do tvůrčí činnosti v oblasti umělé inteligence a pořádání konference SOCO.

Probíhá také spolupráce se skupinou Power Systems na Univerzitě v Palermu na Sicílii. Pravidelně probíhají výměnné stáže akademických pracovníků a studentů. Spolupráce je zaměřena na oblast energetiky – distribuční sítě (smart grids, energy hubs) a obnovitelné zdroje energie.

Ve spolupráci s Ústavem informatizácie, automatizácie a matematiky, který je součástí Fakulty chemické a potravinářské technologie STU v Bratislavě, probíhají výměnné stáže akademických pracovníků a organizace mezinárodní konference Process Control.

V roce 2024 byla navázána spolupráce s Department of Electronics and Electrical Engineering, který je součástí Indian Institute of Technology (IIT) Guwahati. Mimo výměnných stáží akademických pracovníků se obě pracoviště společně zapojují do publikační a tvůrčí činnosti v oblasti matematického modelování a statistiky.

UNIVERSIDAD
DE BURGOS

Università
degli Studi
di Palermo

STU
FCHPT

Významní partneři z aplikační, vědecké a výzkumné oblasti

Katedra při řešení aplikačně zaměřených výzkumných projektů aktuálně spolupracuje s těmito průmyslovými partnery:

Historie katedry v kontextu rozvoje vysoké školy

Historii katedry automatizace pod všemi jejími názvy je třeba chápat v kontextu s historií vysokého školství v Pardubicích. Počátky vysoké školy i kateder nebyly lehké a byly provázány řadou improvizací. Chyběli kvalifikovaní učitelé i prostory pro výuku.

Vládním nařízením ze dne 27. června 1950 byla s platností od 1. září 1950 zřízena **Vysoká škola chemická v Pardubicích**. V letech 1951–1952 nesla název Vysoká škola chemicko-technologického inženýrství v Pardubicích. Koncem roku 1952 se opět vrátila k původnímu názvu. Byla založena jako jednofakultní vysoká škola neuniverzitního typu. V čele školy stál děkan.

15. října 1950 zahájila VŠCH výuku v adaptovaných prostorách Střední průmyslové školy potravinářské na dnešním náměstí Republiky. Do prvního ročníku VŠCH nastoupilo 120 posluchačů. V době svého vzniku měla škola sotva deset interních učitelů. Vyučování tak zajišťovali převážně externisté – odborníci z místních chemických továren a výzkumných ústavů.

2. července 1951 získala VŠCH budovu Vyšší průmyslové školy strojní na tehdejším Leninově náměstí (nyní nám. Legií). Po dobu adaptace této budovy probíhalo vyučování v provizorně vybavených učebnách a laboratořích.

V akademickém roce 1952–53 schválilo Ministerstvo školství, věd a umění novou strukturu VŠCH s pěti katedrami:

- Katedrou obecné a experimentální chemie v čele s Aloisem Novotným,
- Katedrou exaktních věd v čele s Josefem Kašparem,
- Katedrou analytické chemie v čele s Miroslavem Jurečkem,
- Katedrou technologie v čele s Janem Wankou,
- Katedrou marxismu-leninismu v čele s Vladimírem Anderlem.

Koncem roku 1952 požádala VŠCH ministerstvo o zřízení dalších kateder, které po dalších průtazích vznikaly postupně od roku 1953. V roce 1953 to byly např. Katedra teorie a technologie výbušin, Katedra fyzikální chemie, Ústav jazyků aj.

Během podzimu 1952 a jara 1953 probíhala řada jednání představitelů školy s vládními, krajskými i místními orgány o přidělení nových prostor v různých budovách odborných škol a jinde. Byl získán dům „U Frančků“ v Havlíčkově ulici.

27. listopadu 1953 došlo vládním nařízením ke změně názvu na **Vysoká škola chemicko-technologická v Pardubicích** v čele s rektorem. Před změnou názvu měla škola sedm kateder a dva samostatné ústavy: Ústav jazyků a Ústav tělesné výchovy. V červnu roku 1953 působilo na VŠCH 40 pedagogických pracovníků, 33 správních zaměstnanců a 23 zaměstnanců menzy.

Zpočátku bylo studium čtyřleté a v roce 1954 vyslala škola do chemického průmyslu prvních 95 inženýrů chemie. Od roku 1951 bylo studium jako na ostatních vysokých školách podobného typu prodlouženo na pět let. V roce 1955 neměla proto VŠCHT žádné absolventy.

V roce 1954 byla na VŠCHT v Pardubicích založena **Katedra chemického inženýrství** pod vedením doc. RNDr. Antonína Pilaře. Ve studijním roce 1958/59 měla katedra 10 zaměstnanců:

vedoucí katedry:	doc. RNDr. Antonín Pilař
tajemník:	Zdeněk Volák, inženýr chemie, asistent
sekretariát:	Jarmila Čejková
docenti:	doc. inž. arch. Vladimír Kliment
odborní asistenti:	inž. Vlastimil Hutla Igor Koropečký, inženýr chemie
asistenti:	Helena Koropečká, inženýr chemie Milan Kuchler, inženýr chemie Zdeněk Lecjaks, strojní inženýr
odborný instruktor:	Bohumil Hájek

Ač je to v některých materiálech zmiňováno, tak vzhledem k počtu a odbornému zaměření učitelů je krajně nepravděpodobné, že by se katedra dělila na oddělení. Katedra zajišťovala tyto předměty základního studia:

I. ročník:	Technické kreslení	doc. Kliment
II. ročník:	Základy strojnictví	ext. doc. Němeček
III. ročník:	Chemické inženýrství Průmyslová energetika	doc. Pilař ext. inž. Libich
IV. ročník:	Technologie vody a paliv Chemické inženýrství Měřicí a regulační technika	ext. inž. Palatý, VŠCHT Praha doc. Pilař ext. inž. Váňa

Ve specializacích katedra výuku nezajišťovala, s jedinou výjimkou oboru Technologie anorganického průmyslu, v němž v posledním V. ročníku zajišťoval výuku předmětu Zařizování závodů externí spolupracovník doc. Němeček.

Ve studijním roce 1959/60 se poněkud změnilo personální složení katedry. Vedoucí, tajemník a docent zůstali, rozrostla se skupina odborných asistentů:

inž. Vlastimil Hutla
Igor Koropečký, inženýr chemie
Helena Koropečká, inženýr chemie
Milan Krebs, inženýr chemie
Jiří Stejskal, inženýr ekonom

Inž. Hutla byl absolventem pražské VŠCHT v oboru fyzikální chemie. Manželé Koropečtí byli prvními absolventy pardubické VŠCHT z roku 1954, specializace plastických hmot. Tito tři učitelé se plnohodnotně podíleli na výuce předmětů chemického inženýrství. Spolu s inž. Váňou z Výzkumného ústavu organických syntéz (VÚOS) v Rybitví tvořili zárodek budoucí samostatné katedry automatizace chemických výrob. Sekretářkou katedry se stala Věra Krpatová, která byla manželkou JUDr. Karla Krpaty, známého pardubického advokáta, novináře, spisovatele a dramatika, po němž je v Pardubicích pojmenována ulice.

Postupně se rozšiřoval okruh katedrou zajišťovaných odborných předmětů. Klíčové bylo zavedení nového předmětu Měřicí a regulační technika s prvními úlohami z automatizace, čímž byly fakticky položeny základy pro vznik samostatné katedry automatizace. První laboratoře byly vybudovány ještě v rámci Katedry chemického inženýrství a byly umístěny v přízemí budovy „U Frančíků“. V archivu katedry se uvádí, že výuka v laboratořích měřicí a regulační techniky byla zahájena již ve studijním roce 1956/57.

Konec 50. let byl charakterizován bouřlivým rozvojem teorie automatického řízení procesů a jejího zavádění do průmyslové praxe. Tyto skutečnosti vedly v polovině roku 1960 vedení VŠCHT k rozhodnutí založit samostatnou katedru. Katedra dostala název **Katedra automatizace chemických výrob** (KAV). Zpočátku sídlila v budově „U Frančíků“ v Havlíčkově ulici (dnešní budova ZUŠ), v níž byl v té době zároveň rektorát VŠCHT, a v prostorách staré budovy Výzkumného ústavu syntetických pryskyřic a laků v ulici S. K. Neumanna (VÚSPL, dnes SYNPO).

Od studijního roku 1960/61 byla Katedra chemického inženýrství přejmenována na Katedru procesů a zařízení chemické technologie (KPZ). Název hlavního vyučovaného předmětu Chemické inženýrství ovšem zůstal nezměněn.

Katedra automatizace chemických výrob měla v roce svého založení toto obsazení:

vedoucí katedry:	inž. Vlastimil Hutla
odborní asistenti:	inž. Igor Koropečký inž. Helena Koropečká
asistenti:	inž. Emil Gemza inž. Josef Kotyk
odborný instruktor:	Emanuel Křivánek
externí učitelé:	Karel Kašpar inž. Milan Přenosil inž. Jaroslav Váňa

Inž. E. Gemza a inž. J. Kotyk absolvovali VŠCHT v Pardubicích v roce 1960, E. Gemza ve spec. Technologie plastických hmot, J. Kotyk ve spec. Technologie anorganického průmyslu.

Katedra automatizace zajišťovala z počátku pouze předměty v základním studiu:

III. ročník:	Elektrotechnika	ext. inž. Boltík, ext. inž. Votava
IV. ročník:	Automatizace chemických výrob Labor. cvičení autom. chem. výrob Výstavba chemických závodů	ext. inž. Váňa ext. inž. Horák
V. ročník:	Bezpečnost práce Ekonomika a organizace průmyslu	inž. Přenosil K. Kašpar

Inž. Boltík, který vyučoval elektrotechniku, byl později ředitelem Střední průmyslové školy elektrotechnické a zakladatelem a vedoucím jejího výpočetního střediska.

Poněvadž žádný z učitelů, kteří stáli u zrodu katedry, neměl vysokoškolské vzdělání v oboru, absolvovali postupně dvouletý postgraduální kurz automatizace, regulace a měřicí techniky na fakultě strojní ČVUT v Praze, jímž si doplnili potřebnou kvalifikaci. Nejprve to byli V. Hutla, I. Koropečký a H. Koropečká, v letech 1962 až 1963 pak E. Gemza a J. Kotyk. Založení nové katedry bez kvalifikovaných pracovníků je v dnešní době již naprosto nemyslitelné.

Předměty zmiňovaného postgraduálního kurzu, zřízeného na základě ministerského výnosu ze dne 20. dubna 1956, pod č. j. 12.117/56-C II/2, byly tyto: Hydraulika, Matematika I., Elektrotechnika, Teorie regulace, Operátorový počet, Teorie mechanismů, Samočinné regulátory, Technická elektronika, Teorie nelineární regulace, Statistická dynamika, Vybrané statě a Závěrečné soustředění. Za zmínku stojí, že žádný předmět tohoto postgraduálního kurzu nebyl věnován počítačům, resp. výpočetní technice.

Katedra nevyučovala v žádné specializaci. Chemické inženýrství a ani automatizace nebyly ještě mezi studijními obory. Na VŠCHT byly tehdy tyto studijní obory: Anorganická technologie, Technická analytická chemie, Technologie organických látek, Technologie plastických hmot, Chemická technologie dřeva, Chemická technologie textilu a Technologie výbušin.

Ve studijním roce 1962/63 na katedru nastoupil Jiří Janko, promováný právník se zaměřením na ekonomiku. Přišel z nějaké vysoké funkce na KNV v Hradci Králové (pravděpodobně tam byl náměstek) se slovy: „Blíží se partajní sjezd a budou se hledat viníci neutěšené ekonomické situace, proto jsem se musel uklidit.“ Ve studijním roce 1964/65 byl již vedoucím samostatné Katedry organizace, ekonomiky a plánování chemického průmyslu. Externí učitelé nejsou v tomto roce uvedeni. Mezi studijními obory se poprvé objevují Chemické inženýrství a Automatizace chemických výrob.

V základním denním studiu katedra zajišťuje výuku v předmětech:

III. ročník:	Elektrotechnika	ext. Horák
IV. ročník:	Automatizace chemických výrob Lab. cvičení z autom. chem. výrob Výstavba chemických závodů	inž. Koropečký Inž. Gemza
V. ročník:	Bezpečnost práce a ochrana zdraví Ekonomika a org. průmyslu	ext. MUDr. Marhold Janko, prom. právník

V nově zřízeném studijním oboru Automatizace chemických výrob byly všechny předměty zajišťovány učiteli katedry a jejími externími spolupracovníky:

IV. ročník:	Matematika pro automatizaci Teorie automatické regulace I. Spec. metody měření a vyhodnocování Automatická kontrola kvality Elektrotechnika Mechanizace	ext. RNDr. Prouza, CSc. inž. Koropečký inž. Koropečká ext. inž. Váňa ext. inž. Myslivec ext. inž. Medek, CSc.
V. ročník:	Teorie automatické regulace II. Laboratorní cvičení specializace Aut. zákl. operací v chem. průmyslu Ekonomika automatizace Počítací stroje Montáž a údržba přístrojů autom.	inž. Hutla asistenti ext. inž. Pištora Janko, prom. právník ext. inž. Fábera ext. inž. Cyprián

Za pozornost stojí, že se ve studijním oboru Automatizace chemických výrob, a tím rovněž poprvé na VŠCHT, objevil předmět Počítací stroje. Tento předmět podával studentům souhrnné teoretické informace o analogových a číslicových počítačích. Kvůli chybějícímu vybavení praktická výuka ještě neprobíhala. Lze konstatovat, že ve studijním roce 1962/63 předběhla výuka počítačích strojů v oboru Automatizace chemických výrob na VŠCHT v Pardubicích výuku v již zmíněném postgraduálním kurzu automatizace, regulace a měřicí techniky na ČVUT v Praze.

Aby si učitelé katedry mohli samostatným studiem doplňovat potřebné vzdělání, vyhlásil vedoucí inž. Hutla soboty za studijní dny. Do počátku roku 1967 byl šestidenní pracovní týden (všechny soboty byly pracovní). Potom se střídala jedna pracovní a jedna nepracovní sobota. V souvislosti se zkracováním pracovní doby v západních zemích byl pak v roce 1968 zaveden pětidenní pracovní týden také v Československu. Avšak i po této změně byly vyhlášovány některé soboty jako pracovní.

V roce 1963 úspěšně dokončili studium první tři absolventi studijního oboru Automatizace chemických výrob Jiří Kašpar, Jiří Mítlöhner a Stanislav Sklenář. První dva jmenovaní rozšířili od studijního roku 1963/64 kolektiv katedry jako asistenti. Skupinu asistentů v následujícím roce rozšířili absolvent specializace Automatizace chemických výrob inž. Stanislav Krejčí a dva absolventi elektrotechnické fakulty ČVUT inž. Ladislav Kutílek a inž. Pavel Rác. Rozrostla se též skupina externistů, kterými v té době byli:

inž. Vladimír Borský, VVZ Tesla n. p. Opočíněk
inž. Karel Cyprián, VÚOS Pardubice – Rybitví
Josef Horák, Tesla, n. p. Pardubice
inž. Vlad. Medek, CSc., VÚSPL Pardubice
inž. Ladislav Pištora, Chemoprojekt Pardubice
RNDr. Ludvík Prouza, CSc., VVZ Tesla n. p. Opočíněk
inž. Jaroslav Váňa, VÚOS Pardubice – Rybitví.

Ve studijním roce 1964/65 se vedoucím Katedry automatizace chemických výrob stal zást. prof. inž. Josef Komůrka, dříve ředitel Výzkumného ústavu automatizačních prostředků v Praze – Satalicích. Ačkoliv zást. prof. Komůrka neměl žádný vědecký titul, byl uznávaným odborníkem v oboru automatizace. Po odchodu sekretářky Věry Krpatové na Katedru procesů a zařízení chemické technologie (dříve chemického inženýrství) se sekretářkou katedry automatizace stala Marie Matyášová. Tu pak po roce nahradila Evelyn Mlezivová.

Podle projektu inž. arch. Viléma Lechnera probíhala od roku 1958 přístavba hlavní budovy na Leninově náměstí (dnes nám. Čsl. legií). Stavba byla dokončena v roce 1965 a umožnila zde pak umístění všech pracovišť katedry včetně laboratoří.

Studijní programy VŠCHT se logicky rozdělily na větev chemicko-technologickou a větev chemicko-inženýrskou a automatizační, dokonce se uvažovalo o rozdělení vysoké školy na dvě samostatné fakulty. Ve větvi chemicko-inženýrské a automatizační byly posíleny předmět Matematika a předměty vybudované na matematických základech.

V základním denním studiu větve chemicko-technologické katedra automatizace zajišťovala výuku v předmětech:

III. ročník: Elektrotechnika	Horák
IV. ročník: Automatizace chemických výrob	zást. prof. Komůrka
Lab. cvičení z autom. chem. výrob	asistenti

V I. ani II. ročníku základního denního studia větve chemicko-inženýrské a automatizační katedra žádnou výuku nezajišťovala. III. ročník není ve studijním programu uveden. Ve studijním oboru Automatizace chemických výrob byly vyučovány předměty:

IV. ročník: Matematika pro automatizaci	ext. RNDr. Prouza, CSc.
Elektrotechnika	ext. inž. Pravenec
Matematické stroje	ext. inž. Borský
Automatická kontrola kvality	ext. inž. Váňa
Teorie automatické regulace I.	inž. Koropečký
Speciální metody měřicí	inž. Koropečká
Laboratorní cvičení specializace	asistenti

Předmět Matematické stroje se skládal ze dvou částí: Analogové stroje a Číslicové stroje. Na popud inž. Vladimíra Borského zakoupila katedra malý analogový počítač AP-4, který byl umístěn v budově „U Frančíků“ v pracovně inž. Pavla Ráce a inž. Ladislava Kutílka. Později, po přestěhování do přístavby hlavní budovy na Leninově náměstí, obdržela katedra darem větší analogový počítač AP-3. Své laboratoře vybavila malými analogovými počítači APŠ a později malými analogovými počítači MEDA. Počátky výpočetní techniky na VŠCHT jsou tedy analogové. Později se v laboratořích katedry objevil ještě pneumatický analogový počítač, neboť nejen v chemickém průmyslu kvůli bezpečnosti převládaly pneumatické řídicí prvky. Jeho bližší specifikace se bohužel nedochovala. Vybavení katedry analogovými počítači bylo tehdy na špičkové úrovni, včetně kvalifikované obsluhy.

Analogové počítače představovaly významnou větev výpočetní techniky. Poměrně prudký rozmach analogové výpočetní techniky probíhal na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století, a právě tato technika byla jednou z mála oblastí, ve které se tehdejší Československo pohybovalo na světové špičce. Analogové počítače se zde vyráběly ve dvou závodech. Prvním závodem byla ARITMA v Praze-Vysočanech a její výrobky nesly označení MEDA (Malý Elektronkový/Elektronický Diferenciální Analyzátor). Druhým závodem byla pardubická Tesla, jejíž výrobky nesly označení AP (Analogový počítač). Přestože výrobky Tesly byly pokročilejší, byla na počátku sedmdesátých let výroba v Pardubicích zastavena a výroba analogových počítačů zůstala výhradně v pražské firmě ARITMA.

Ve studijním roce 1965/66 byl již vedoucí katedry uváděn jako prof. inž. Josef Komůrka, byl již zřejmě jmenován řádným profesorem. Mezi asistenty přibyl inž. Pavel Šmaha, absolvent specializace automatizace chemických výrob VŠCHT Pardubice. Personální složení interních i externích učitelů katedry se jinak nezměnilo.

Ve větvi chemicko-technologické zajišťovala katedra ve III. ročníku předměty Elektrotechnika (ext. Horák) a Automatizace chemických výrob (inž. Koropečký), ve IV. ročníku pak předměty Automatizace chemických výrob (prof. Komůrka) a Laboratorní cvičení z automatizace chemických výrob (asistenti). Ve větvi chemicko-inženýrské a automatizační ve III. ročníku zajišťoval ext. Horák výuku

Elektrotechniky a inž. Koropečký výuku předmětu Automatizace chemických výrob. IV. ročník není uveden.

Ve studijním oboru Automatizace chemických výrob byly vyučovány ve III. a IV. ročníku v podstatě stejné předměty. Ve III. ročníku se byl předmět Automatická kontrola kvality přejmenován na Automatické analyzátoři a v V. ročníku byl místo předmětu Mechanizace zaveden předmět Projektování automatizace (inž. Pištora). Předmět Matematické stroje se vyučoval pouze ve IV. ročníku (inž. Borský).

Ve studijním roce 1967/68 se ve studijním programu u učitelů objevuje titul Ing. místo dosavadního inž. Na katedře byla zavedena funkce tajemníka a stal se jím Ing. Stanislav Krejčí. Sekretářka zůstala stejná. Vlastimil Hutla, Igor Koropečký a Helena Koropečká obhájili své kandidátské práce v oboru Technická kybernetika a Ing. Jaroslav Váňa v oboru Analytická chemie. Dále jsou uvedeni už s tituly Ing. CSc. před jménem. Mezi odbornými asistenty jsou navíc uvedeni Ing. Oldřich Drábek (nový člen katedry), Ing. Jiří Kašpar, Ing. Stanislav Krejčí, Ing. Ladislav Kutílek, Ing. Jiří Mitlöhner, Ing. Jiří Plocek (nový člen katedry) a Ing. Pavel Rác.

Ing. Drábek byl elektroinženýr a na katedru přišel z n. p. Tesla Pardubice. Ing. Plocek byl strojním inženýrem, absolventem strojní fakulty ČVUT Praha. Asistentem zůstal Ing. Pavel Šmaha. Jako řádný aspirant je uveden Ing. Julius Timar, absolvent oboru Automatizace chemických výrob VŠCHT Pardubice, který se zabýval kybernetickou želvou a kybernetickou myší v bludišti. Externími spolupracovníky v té době byly Ing. CSc. Vladimír Borský, Ing. Ladislav Pištora, RNDr. CSc. Ludvík Prouza a Ing. CSc. Jaroslav Váňa.

Ve směru chemicko-technologickém ve II. ročníku převzal výuku Elektrotechniky Ing. Drábek, ve III. ročníku výuku Automatizace chemických výrob Ing. CSc. Hutla, ve IV. ročníku zajišťovala katedra předměty Automatizace chemických výrob (prof. Komůrka) a Laboratorní cvičení z Automatizace chemických výrob (asistenti). Uvedení učitelé zajišťovali výuku těchto předmětů také ve směru chemicko-inženýrském a automatizačním.

Ve IV. ročníku studijního zaměření Procesy a zařízení chemických výrob a automatizace byl vyučován předmět Matematické stroje (Ing. CSc. Borský).

Ve studijním zaměření Automatizace chemických výrob byly vyučovány předměty:

IV. ročník: Zákl. převodu hmoty, impulsu a tepla	prof. Ing. CSc. Pantoflíček
Matematické stroje	Ing. CSc. Borský
Teorie automatické regulace I.	Ing. CSc. Koropečký
Automatizace základních operací	prof. Ing. Komůrka
Laboratorní cvičení specializace	
Ročníková práce I.	

V. ročník:	Teorie automatické regulace II. Měřicí a regulační technika Základy projektování Teorie optimálního řízení Laboratorní cvičení specializace Ročníková práce II.	Ing. CSc. Hutla Ing. Pištora
------------	--	-------------------------------------

Ve studijním roce 1968/69 se místo Evelyn Mlezivové stala sekretářkou katedry Květoslava Štanclová. Evelyn Mlezivová při zaměstnání vystudovala učitelství cizích jazyků a stala se učitelkou Jedenáctileté střední školy v Pardubicích. Odborným asistentem se stal Ing. Pavel Šmaha. Nově jako programátor nastoupil asistent Ing. Jaroslav Mikšíček, který byl absolventem elektrotechnické fakulty ČVUT. Po roce odešel do výpočetního střediska ředitelství UNICHEM. Řádným aspirantem zůstal Ing. Julius Timar. Řady externích spolupracovníků rozšířil Ing. CSc. Jaroslav Maršík z Ústavu teorie informace a automatizace ČSAV.

Katedra zajišťovala výuku v základních předmětech Automatizace chemických výrob (Ing. CSc. Hutla) a Elektrotechnika (Ing. Drábek) a v předmětech specializace:

IV. ročník:	Automatizace chemických výrob Lab. cvičení z aut. chemických výrob Matematické stroje Teorie automatické regulace I. Automatizace základních operací Laboratorní cvičení specializace Ročníková práce	prof. Ing. Komůrka asistenti Ing. CSc. Maršík Ing. CSc. Koropečký prof. Ing. Komůrka asistenti učitelé katedry
V. ročník:	Teorie automatické regulace II. Měřicí a regulační technika Základy projektování Teorie optimálního řízení Laboratorní cvičení specializace Ročníková práce II.	Ing. CSc. Hutla Ing. CSc. Koropečká Ing. Pištora asistenti učitelé katedry

V roce 1968 řada učitelů vyjádřila podporu prohlášení 2000 slov proti hrozbě vojenského zásahu SSSR, což jim v období tzv. normalizace způsobilo řadu těžkostí. Je prokázáno, že vyvěšení ankety na podporu či odmítnutí 2000 slov na nástěnce ZV ROH bylo provokací StB. Členové KSČ, kteří 2000 slov podpořili, byli vyloučeni ze strany a museli z VŠCHT odejít. Nestraníci, kteří chtěli na VŠCHT zůstat, byli až do konce roku 1970 individuálně prověřováni prověřkovými komisemi, byli donuceni k sebekritice a svou podporu prohlášení 2000 slov museli odvolat. Následujících 20 let jim nebyl umožněn karierní postup.

O mnoho radostnější událostí se stala v roce 1969 instalace prvního číslicového počítače ODRA 1013. Tento malý sálový počítač polské výroby byl již v průběhu roku 1968 instalován v podniku Kancelářské stroje, n. p. Hradec Králové. Po rekonstrukci respiria v 1. poschodí budovy VŠCHT a přemístění počítače do těchto prostor už nic nebránilo vzniku výpočetního střediska poskytujícího servis celé vysoké škole. Tato významná událost ovlivnila celou řadu studijních programů i obsah mnoha vyučovaných předmětů. Programování tohoto počítače bylo dobrodružstvím, programy byly dlouhé a chyby se hledaly ve výpisech rozložených na katedrální chodbě. Později byly zakoupeny kompilátory jazyků ALGOL 60 a Pascal. Počítač ODRA 1013 sloužil především k vědecko-technickým výpočtům.

Ve studijním roce 1968/69 rozšířil řady asistentů katedry její interní aspirant Ing. Julius Timar. Mistrovsky zvládal sestavování algoritmů, takže ochotně pomáhal s výpočty mnoha spolupracovníkům, dokonce i z jiných kateder. Pro zajištění provozu výpočetního střediska nastoupily v tomto roce operátorky Jiřina Buriancová a Věra Němečková. Rok na to nastoupil do výpočetního střediska ještě technik Jaroslav Šeba. Ing. Timar byl přeřazen mezi odborné asistenty a katedru zároveň opustil Ing. Pavel Rác.

Ve studijním roce 1971/72 byl do výuky zaveden předmět Základy programování (později Výpočetní technika), zajišťovaný učiteli katedry. Také vědecká a výzkumná činnost katedry se orientovala nově na oblasti matematického modelování, experimentální identifikace a číslicového řízení. Po instalaci řídicího počítače československé výroby ADT 4100 (a později na začátku 80. let ADT 4400) se oblast využití rozšířila od vědecko-technických výpočtů i na programování řídicích algoritmů a výstavbu ASŘTP. Nutno poznamenat, že výkonný sálový počítač EC 1040 byl v té době dostupný jen na generálním ředitelství UNICHEM v Pardubicích. Některé katedry VŠCHT jej mohly v rámci spolupráce s průmyslovými podniky používat pro náročné rutinní zpracování experimentálních dat.

Po odchodu Ing. Kutílka byl na katedru osobním oddělením v roce 1972/73 přidělen Ing. Petr Gandalovič. Měl posílit skupinu výpočtářů, ale na katedře zůstal nakonec pouhý jeden rok. Ve studijním roce 1973/74 na katedru nastoupila jako odborný asistent absolventka oboru zajišťovaného katedrou Ing. Anna Hradilová. Na katedře zůstala do roku 1976. Mezitím, ve studijním roce 1974/75, přišel na katedru Ing. CSc. Ivan Taufer. Ing. Taufer byl absolventem Fakulty radiotechniky ČVUT v Poděbradech z roku 1959. V letech 1959–1963 pokračoval ve studiu na Fakultě elektroniky Moskevského energetického institutu, na kterém o něco později, v roce 1972 na Fakultě automatizace dokončil externí aspiranturu v oboru Technická kybernetika a ještě později v roce 1990 obhájil doktorskou disertační práci v oboru Řízení v technických systémech a byl mu udělen titul doktora věd DrSc. V roce 1963 nastoupil Ing. Taufer do Tesly Rožnov jako vývojový pracovník. Po dvou letech

přešel do Přerovských chemických závodů nejprve jako technolog pro automatizaci, později působil ve funkci vedoucího Výpočetního střediska a následně vedoucího odboru ASŘ. V roce 1974 si ho jakožto perspektivního výzkumného pracovníka vyžádal vedoucí prof. Komůrka.

V roce 1972 musel z katedry odejít Ing. Igor Koropecký, CSc. Jeho manželka Ing. Helena Koropecká, CSc. na katedře zůstala až do roku 1990. V tomto roce ji pak Ing. Koropecký, který se mohl v období po sametové revoluci po letech na katedru vrátit, symbolicky vystřídal. V roce 1973 musel z katedry odejít asistent a jeden z jejich prvních třech absolventů z roku 1963 Ing. Jiří Mitlöhner. Na delší dobu se poslední významnou posilou sboru stal Ing. Jiří Macháček, který na katedru přišel sice už v roce 1970, ale mezi učitele byl z pozice pracovníka vědy a výzkumu převeden až v roce 1975. Nahradil Ing. Ladislava Kutílka, který se nevrátil ze stáže a zůstal v Anglii. Za téměř další dvě dekády se stav učitelů pak prakticky už nezměnil a věkový průměr katedry tak v té době výrazně převyšoval 50 let. Složení katedry ve studijním roce 1975/76 bylo následující:

vedoucí katedry:	prof. Ing. Josef Komůrka
tajemník:	Ing. Stanislav Krejčí
sekretariát:	Květoslava Štanclová / Jarmila Čurdová
odborní asistenti:	Ing. Oldřich Drábek, CSc. Ing. Emil Gemza, CSc. Ing. Vlastimil Hutla, CSc. Ing. Jiří Kašpar, CSc. Ing. Helena Koropecká, CSc. Ing. Josef Kotyk, CSc. Ing. Jiří Macháček, CSc. Ing. Pavel Šmaha Ing. Ivan Taufer, CSc. Ing. Julius Timar, CSc.
asistenti:	Ing. Anna Hradilová Ing. Jiří Plocek
odborný instruktor:	Emanuel Křivánek
externí učitelé:	Ing. Ladislav Pištora Ing. Jaroslav Váňa, CSc.

Na katedře dále působí operátorky výpočetního střediska Jiřina Buriancová, Kamila Husičková (pouze do roku 1975), Jaroslava Kudynová, Věra Němečková a Jarmila Panchartková (od roku 1975), laborantka Daniela Stránská, technik výpočetního střediska Josef Šmíd, technik a pracovník vědy a výzkumu Václav Mácha a řemeslník Oldřich Šponar. Na místo sekretářky katedry nastoupila po odchodu Květoslavy Štanclové v tomto roce Jarmila Čurdová. Aspirantem byl na katedře Ing. Jan Švígler.

Ve výuce v souvislosti se změnami v personálním složení katedry nastalo postupně několik změn. Prvním interním učitelem, který na katedře převzal v roce 1971/72 od Ing. J. Maršíka, CSc. z ÚTIA ČSAV výuku výpočetní techniky a programování byl Ing. I. Koropečký, CSc. Po jeho nuceném odchodu v roce 1972, začal předmět Základy programování od studijního roku 1973/74 vyučovat Ing. Josef Kotyk, CSc. V roce 1974/75 byl zaveden předmět Stochastické modelování a v roce 1979/80 předmět Základy kybernetiky (později Kybernetika).

V průběhu 70. let má již katedra pevné zastoupení ve výuce (Elektrotechnika, Automatizace, Výpočetní technika) a absolvuje ji každoročně zhruba 10 specialistů. Na začátku 80. se počty absolventů ještě dále zvyšovaly. Vědecká a výzkumná činnost probíhala zejména v oblastech matematického modelování chemicko-technologických zařízení, experimentální identifikace, číslicového řízení a výpočetní techniky. Hlavním experimentálním zařízením byla tehdy nerezová sedmipatrová rektifikační kolona, na které bylo na základě matematického modelování statického a dynamického chování a experimentální identifikace navrhováno a následně po propojení s počítačem realizováno číslicové řízení.

Postupně se také zvyšovala kvalifikace členů katedry. V roce 1975 jich dokončilo svou aspiranturu hned několik – Ing. Krejčí, Ing. Macháček, Ing. Švígler a Ing. Timar. V roce 1975 se habilitoval Ing. Oldřich Drábek, CSc., v roce 1980 jej následovali Ing. Emil Gemza, CSc. a Ing. Ivan Taufer, CSc.

V roce 1981 byl jmenován vedoucím katedry doc. Taufer. Období, kdy katedru vedl, bylo charakteristické především zvýšeným podílem katedry na řešení konkrétních výzkumných úkolů chemického průmyslu. Doc. Taufer na řadu let zabezpečil téma výzkumu a spolupráci s praxí pro většinu pracovníků katedry. Pokračoval též stabilní rozvoj pedagogické oblasti. Postupně byly zavedeny moderní odborné předměty specializace. Ve studijním roce 1982/83 to byly předměty Experimentální identifikace systémů a Optimalizace, následoval předmět Navrhování a projektování ASŘTP. V roce 25. výročí založení katedry v roce 1985 bylo složení katedry následující:

vedoucí katedry:	doc. Ing. Ivan Taufer, CSc.
tajemník:	Ing. Stanislav Krejčí, CSc.
sekretariát:	Marie Svítková
docenti:	doc. Ing. Oldřich Drábek, CSc. doc. Ing. Emil Gemza, CSc. doc. Ing. Vlastimil Hutla, CSc.
profesor – konzultant:	prof. Ing. Josef Komůrka
odborní asistenti:	Ing. Jiří Kašpar, CSc. Ing. Helena Koropečká, CSc. Ing. Josef Kotyk, CSc. Ing. Jiří Macháček, CSc.

Ing. Jiří Plocek, CSc.
Ing. Pavel Šmaha
Ing. Julius Timar, CSc.
pracovníci vědy a výzkumu: Ing. Vladimír Jehlička, CSc.
Zdenka Amlerová
THP pracovníci: Jaroslava Kudynová
Václav Mácha
Věra Němečková
Josef Šmíd

Prof. Komůrka po odchodu z funkce vedoucího v roce 1981 zůstal na katedře jako poradce a vědecký pracovník na pozici profesor – konzultant. Ing. Vladimír Jehlička absolvoval v roce 1975 obor Procesy, zařízení a automatizace chemických výroby zajišťovaný katedrou a v roce 1981 řádně dokončil aspiranturu v oboru Technická kybernetika. Později, v roce 1998 odešel na Vysokou školu pedagogickou v Hradci Králové, kde několik let zastával funkce proděkana a děkana. Ve roce 1998 se habilitoval na Vysoké škole báňské – TU v Ostravě v oboru Automatizace strojů a technologických zařízení, aby se nakonec vrátil na Univerzitu Pardubice, kde dodnes působí na Katedře informatiky a matematiky v dopravě Dopravní fakulty Jana Pernera jako vedoucí Oddělení aplikované matematiky.

V průběhu 80. let postupně docházelo k významným změnám ve studijních programech. V rámci chemicko-inženýrského směru vznikl nový studijní obor Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výroby. V inženýrském základu dominovala matematika a dále pak předměty fyzika, výpočetní technika, elektrotechnika, základy strojírenství a další. Odborný základ, kromě předmětů chemického zaměření, zahrnoval také předměty jako je např. měřicí technika, technická kybernetika, chemické inženýrství, energetika, ekonomika a řízení, základy technologie a další. Pro zajištění výuky v základním i specializovaném studiu byly postupně vybudovány laboratoře z elektrotechniky, měřicí techniky a byla modernizována laboratoř základů automatizace.

Výuka výpočetní techniky se zaměřovala zpočátku na algoritmy numerických metod a jejich implementace na aktuálně dostupných prostředcích výpočetní techniky. Studenti procházeli výukou nejprve na sálových počítačích. Výkonný sálový počítač byl od roku 1980 dostupný v nově postaveném pavilonu v Doubravících. Jednalo se o počítač EC 1033 původem ze SSSR, přesněji z Tatarské ASSR, kde už v roce 1979 proběhlo přímo u výrobce počítače v Kazani zaškolení techniků z VŠCHT. Výpočetní středisko v Doubravících bylo později transformováno na Ústav výpočetní techniky, podřízený prorektorovi pro vědu a výzkum, kterým byl v té době doc. Ing. Ivan Taufer, CSc. Obsahem výuky byla především algoritmizace, rozvíjející exaktní logické myšlení, přepis algoritmu do programovacího jazyka (ALGOL 60, později

Pascal, FORTRAN a znovu Pascal) a odladění programu na dostupném počítači. V souvislosti s využitím jazyka Pascal ve výuce vydal kolektiv autorů J. Kotyk, J. Plíšek, M. Javůrek a I. Taufer v roce 1984 Příručka programování v jazyce Pascal OS/JSEP. Po přechodu k jazyku FORTRAN byla v autorském kolektivu J. Kotyk, M. Javůrek, I. Taufer a J. Plocek vydána v roce 1988 Příručka programování v jazyce FORTRAN OS/JSEP. Záhy se však ukázalo, že strukturovaný jazyk Pascal, který byl pro výuku primárně určen, je metodicky vhodnější.

Po vybudování první počítačové učebny vybavené počítači řady IQ 151 v roce 1988, se výuka výpočetní techniky natrvalo přemístila z výpočetního střediska a byla již individuální. Poměr hodinové dotace přednášek a cvičení se změnil ve prospěch praktické výuky. Stolní počítače, postupně vybavované periferními zařízeními, disponovaly kazetovými magnetofony pro vstup a výstup z magnetické pásky, příp. byly vybaveny 8" disketovou mechanikou. Protože tyto počítače byly příliš pomalé a nespolehlivé, byly brzy nahrazeny bohužel také velmi poruchovými stolními počítači PPO6 se dvěma mechanikami FDD 5¼" bez HDD. Disketové mechaniky navíc nebyly z výroby řádně seřizeny a diskety byly akceptovány pouze mechanikou, v níž byly naformátovány. Mechaniky i diskety musely proto být číslovány a vyučující byl nucen přicházet do učebny v předstihu, aby uvedl počítače do provozuschopného stavu. Náplň předmětů se postupně měnila s vyvíjejícími se potřebami uživatelů od programování až k efektivnímu využívání uživatelských komerčních produktů. S neustále pokračujícím rozvojem výpočetní techniky mohly být zavedeny ve studijním roce 1988/89 nové předměty Modelování technologických procesů a Simulace systémů.

Po roce 1989 bylo vlivem celospolečenských změn nutné provést zásadní změny v systému vysokoškolského vzdělávání. Nový vysokoškolský zákon si vyžádal nový způsob organizace studia a novou formulaci všech základních dokumentů vysoké školy. V roce 1990 byl na základě výsledků výběrového řízení jmenován vedoucím katedry doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc. Na katedru se mohl vrátit Ing. Igor Koropečký, CSc., jeho manželka Ing. Helena Koropečká, CSc. naopak odešla do důchodu. Doc. Taufer v témže roce získal na Fakultě automatizace Moskevského energetického institutu titul doktora věd DrSc. Složení katedry bylo následující:

vedoucí katedry:	doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc.
tajemník:	Ing. Jiří Kašpar, CSc.
sekretariát:	Jitka Němečková
docenti:	doc. Ing. Oldřich Drábek, CSc.
	doc. Ing. Emil Gemza, CSc.
	doc. Ing. Vlastimil Hutla, CSc.
	doc. Ing. Josef Kotyk, CSc.
	doc. Ing. Ivan Taufer, DrSc.

odborní asistenti:	Ing. Jiří Macháček, CSc. Ing. Jiří Plocek, CSc. Ing. Pavel Šmaha, CSc. Ing. Julius Timar, CSc.
pracovníci vědy a výzkumu:	Ing. Markéta Dittrichová Zdenka Amlerová
THP pracovníci:	Jaroslava Kudynová Václav Mácha Věra Němečková Rafael Svatopluk Josef Šmíd

Do výpočetního střediska nastoupil v roce 1986 druhý technik Svatopluk Rafael a po odchodu Marie Svítkové na studijní oddělení VŠCHT přišla v roce 1987 na místo sekretářky katedry Jitka Němečková. Ve stejném roce katedru opustil Ing. Vladimír Jehlička, CSc., který přešel na katedru matematiky.

Katedra pokračovala v tradici řešení konkrétních problémů z průmyslové praxe. Pracovníci katedry se mj. podíleli na vývoji technologie řízení výroby ekologického paliva – bionafty a technických bioolejů z řepkového oleje a řešili problematiku řízení procesu odsolování a atmosférické destilace ropy v PARAMO a. s. Pardubice.

Na katedře byla vybudována nová laboratoř pro výuku základního předmětu Automatizace chemických výrob, laboratoř s poloprovozní rektifikační kolonou, která sloužila pro praktické ověřování metod modelování a řízení a laboratoř s poloprovozním vsádkovým procesem, řízeným programovatelným logickým automatem (PLC) a řadou laboratorních úloh pro výuku předmětů specializace. Bohužel zároveň došlo k úpravám ve studijních programech v základním studiu, což značně ovlivnilo zájem o studium specializace řízení procesů.

Ve výuce byly v průběhu 90. let postupně zaváděny další moderní předměty. V souvislosti s pořízením prvních PLC automatů z Tesly Kolín, mohla být už ve studijním roce 1990/91 zahájena výuka programování PLC a byl zaveden předmět Automatizace vsádkových výrob (později od roku 2008/09 přejmenovaný na Průmyslové řídicí systémy).

V roce 1991 přišel na katedru Ing. František Dušek, absolvent studijního programu Chemické a procesní inženýrství, v oboru specializace Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výrob. Po absolvování v roce 1980 nastoupil nejprve jako programátor do Podniku racionalizace řízení a výpočetní techniky, odštěpného závodu v Jindřichově Hradci, který spadal pod tehdejší Federální ministerstvo zemědělství a výživy. Po roce přešel do IRAPA – Vývojového a racionalizačního ústavu průmyslu papíru a celulózy Praha, poloprovaz Štětí, kde

působil 9 let jako samostatný výzkumný pracovník. Titul CSc. získal v roce 1991 už na VŠCHT v Pardubicích, v oboru Technická kybernetika. Ve stejném roce se stal doc. Oldřich Drábek profesorem a současně se také habilitoval Ing. Jiří Macháček, CSc. Řady pracovníků katedry ve studijním roce 1991/92 opustili Ing. Pavel Šmaha, CSc. a doc. Ing. Vlastimil Hutla, CSc., který byl prvním vedoucím katedry v letech 1960–64.

Po vzniku dalších fakult se chemicko-technologická část VŠCHT v roce 1994 stala **Fakultou chemicko-technologickou** (FChT). Rozhodnutím Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR z 16. února 1994 byl název školy změněn z původního Vysoká škola chemicko-technologická na **Univerzita Pardubice**.

Zároveň byla ve stejném roce v rámci univerzity vybudována první počítačová síť. Odpovědným řešitelem projektu propojení jednotlivých lokalit a připojení k síti CESNET (Czech Education and Scientific NETwork) byl tehdejší vedoucí výpočetního střediska v Doubravících Ing. Milan Javůrek, CSc. (později, v roce 2004, se stal členem katedry). Z důvodu zvyšování požadavků na výkon sítě a dalšího rozšiřování školy byla brzy nutná další modernizace sítě. Ta byla hrazena z grantu MŠMT a z prostředků univerzity. Odpovědným řešitelem byl doc. Ing. Josef Kotyk, CSc., tehdy děkan FChT, dalšími spoluřešiteli byli doc. Ing. J. Čapek, CSc., děkan Fakulty ekonomicko-správní, doc. Ing. K. Šotek, CSc., děkan Dopravní fakulty Jana Pernera (DFJP) a Ing. F. Dušek, CSc., učitel KŘPVT. Vítězem výběrového řízení na dodavatele se stala společnost Ericsson. Práce probíhaly v letech 1996 až 1998. Výsledkem byla moderní modulární integrovaná datová a telefonní síť se strukturovanou kabeláží s dlouhodobou perspektivou využívání. Kromě všech lokalit univerzity (nám. Legií, Doubravice, kampus na Stavařově, koleje, knihovna, Katedra biologických a biochemických věd ve Štrossově ulici, FZS v Černé za Bory) bylo připojeno i detašované pracoviště DFJP v České Třebové.

V roce 1991 katedru opustila pracovnice vědy a výzkumu Ing. Markéta Dittrichová a v následujícím roce na katedru z centrálních dílen fakulty přešel technik Ivan Vavřina. Významnou posilou katedry se v roce 1994 stal Ing. Vladimír Schejbal, CSc., absolvent oboru Technická kybernetika na ČVUT v Praze. Titul CSc. získal v roce 1980 na Slovenské akademii věd v Bratislavě. Následně v letech 1969 až 1993 pracoval v anténním oddělení Ústavu pro výzkum radiotechniky v Opočínku, kde se zabýval výzkumem radarových antén a šířením vln. Po zrušení ústavu přešel na katedru automatizace. V následujícím roce na katedru přišel ještě Ing. Mgr. Petr Klán, CSc. (částečný úvazek) a tím se na několik let kolektiv katedry ustálil.

V roce 1991 bylo také po letech umožněno se habilitovat Ing. Igorovi Koropečkému, CSc., který, jak už bylo uvedeno, jako první převzal od externistů výuku výpočetní techniky a programování. Jeho odborný záběr byl ovšem širší, nejen že se zabýval

technickou kybernetikou a teorií automatického řízení, ale také v té době bouřlivě se rozvíjející robotikou.

Katedra je od roku 1994 organizátorem mezinárodní konference Řízení procesů (ŘÍP), která se koná každé dva roky. Konference se stala významnou akcí pro odborné a vědecké pracovníky z průmyslu, výzkumných ústavů, akademie věd, projekčních a dodavatelských organizací a vysokých škol nejen z České a Slovenské republiky, ale i řady evropských zemí. Katedru v tomto roce opustil Ing. Julius Timar, CSc.

V roce 1995 katedra změnila po mnoha letech svůj název na **Katedra řízení procesů a výpočetní techniky** (KŘPVT). Změna názvu byla v té době logickým vyústěním faktu, že práce v oboru automatického řízení je neoddělitelně spojena s využíváním matematiky a výpočetní techniky. Je proto přirozené, že základy výpočetní techniky na Univerzitě Pardubice položili pracovníci katedry. Jak již bylo uvedeno, katedra byla jako první vybavena analogovými a číslicovými počítači. Učitelé této katedry a jejich externí spolupracovníci stáli u zrodu využívání i výuky výpočetní techniky a programování. Rovněž se angažovali ve všech projektech řešených na FChT a Univerzitě Pardubice, které se týkaly výpočetní techniky, včetně zavádění celoškolských počítačových sítí.

V souvislosti s velmi tvrdými úspornými opatřeními zavedenými univerzitou musela v roce 1998 katedru opustit Zdenka Amlerová, která již byla důchodového věku. Současně v tomto roce katedru opustil technik výpočetního střediska Josef Šmíd.

Po roce 2000 došlo po vzoru organizace studia na západě k direktivnímu rozdělení pětiletého vysokoškolského studia na dva stupně – tříletý bakalářský a dvouletý navazující magisterský. V rámci tzv. Boloňského procesu, tj. dohody 47 evropských i mimoevropských států, byly po zavedení jednotného systému kreditů ECTS oficiálně zavedeny tři cykly (stupně) vysokoškolského studia:

1. cyklus (bakalářský) – 180–240 kreditů,
2. cyklus (magisterský) – 90–120 kreditů,
3. cyklus (doktorský) – není vymezen kredity.

Akademický rok přitom odpovídá 60 ECTS kreditům, tj. asi 1500–1800 hodinám práce studenta (vč. cvičení, praxí, studia v knihovně i doma). Tento systém je velmi blízký struktuře studia v USA nebo v Japonsku.

Přechod na strukturované studium byl otázkou několika let, takže minimálně ještě v akademickém roce 2007/8 probíhala výuka jak v původních pětiletých programech, tak už i v nových bakalářských a navazujících magisterských programech. Katedra v té době zajišťovala výuku v 1. stupni 5letého magisterského studia, který odpovídal prvním 3 letům studia. Konkrétně se jednalo o výuku předmětů povinných, povinně volitelných a doporučených v základním společném studijním programu M2802

Chemie a technická chemie, oboru 2800 Chemie a technická chemie (v prezenční a kombinované formě, do 2005/6). Po ukončení 1. stupně a úspěšném složení 1. státní zkoušky se navíc mohl zájemce podrobit bakalářské zkoušce a obdržet titul bakalář ve zkratce Bc.

Výuka ve 2. stupni 5letého magisterského studia, který odpovídal dalším 2 letům studia specializace, byla již silně zaměřená na zvolenou specializaci, tj. zahrnovala prakticky výhradně výuku předmětů zvoleného oboru. Katedra zajišťovala v té době v programu M2802 Chemie a technická chemie obor specializace 3909T005 Řízení technologických procesů (v prezenční i kombinované formě, do 2006/7). Ukončením 2. stupně a složením 2. státní zkoušky a obhajobě diplomové práce absolvent obdržel titul inženýr, ve zkratce Ing. Následně bylo možné pokračovat v tříletém doktorském studiu. Po složení státní doktorské zkoušky a obhájení disertační práce absolvent obdržel titul doktor, ve zkratce Ph.D. uváděné za jménem. Dříve obvyklý titul CSc. se přestal udělovat. Také titul doktora věd DrSc. přestal být udělován, nicméně jej částečně nahradil titul DSc., který je bez opory v zákoně udělován od konce roku 2002 Akademií věd České republiky.

Výuku předmětů zaměřených především na výpočetní techniku zajišťovala katedra i pro řadu dalších oborů specializace ve 2. stupni studia programu M2802 Chemie a technická chemie, ale i v jiných programech zajišťovaných FChT. Mimo uvedené původní 5leté programy katedra začala zajišťovat také svůj 3letý bakalářský program B2807 Chemické a procesní inženýrství s oborem specializace 2807R011 Řízení chemických procesů (v prezenční formě, od 2002/3 do 2006/7) a podílela se i na výuce několika dalších bakalářských programů FChT. Na uvedený bakalářský program pak navazoval program N2807 Chemické a procesní inženýrství 3909T005 s oborem Řízení technologických procesů (od 2007/8). Také v navazujícím studiu se katedra podílela na výuce několika dalších programů FChT.

V té době jsou katedrou nově vyučovány odborné předměty zaměřené na simulaci, modelování technologických procesů, technické prostředky ASŘTP, teorii řízení, experimentální identifikaci, ale i moderní fuzzy řízení nebo třeba programové jazyky Internetu Java Script a PHP. Jednalo se např. o předměty: MATLAB, Simulace systémů, Matlab/Simulink, Optimalizace, Moderní metody řízení, Fuzzy řízení ale už i předměty zaměřené na umělou inteligenci, např. Metody umělé inteligence.

V roce 1998 se doc. Ivan Taufer stal profesorem v oboru Automatizace strojů a technologických procesů na VŠB – TU v Ostravě, neboť alma mater tento obor habilitace a profesorského řízení zrušila. Kolektiv katedry se v roce 2000 rozšířil o jednoho asistenta, kterým byl absolvent specializace zajišťované katedrou Ing. Daniel Honc a v roce 2003 ještě o dalšího asistenta Ing. Libora Havlíčka, absolventa stejné specializace. V roce 2004 přešel na katedru z výpočetního střediska v Doubravících již zmiňovaný Ing. Milan Javůrek, CSc. Katedru naopak opustil jeden z jejich docentů

doc. Ing. Emil Gemza, CSc., který na ní působil už od jejího založení v roce 1960 a společně s doc. Koropeckým pak od roku 2001 jako emeritní učitel. Složení katedry v roce 2004 bylo:

vedoucí katedry:	doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc.
tajemník:	Ing. Jiří Kašpar, CSc.
sekretariát:	Jitka Němečková
profesoři:	prof. Ing. Oldřich Drábek, CSc. prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.
docenti:	doc. Ing. František Dušek, CSc. doc. Ing. Emil Gemza, CSc., emeritní učitel doc. Ing. Igor Koropecký, CSc., emeritní učitel doc. Ing. Josef Kotyk, CSc. doc. Ing. Jiří Macháček, CSc. doc. Ing. Mgr. Petr Klán, CSc., částečný úvazek
odborní asistenti:	Ing. Jiří Plocek, CSc.
asistenti:	Ing. Daniel Honc
THP pracovníci:	Jaroslava Kudynová Rafael Svatopluk Ivan Vavřina
doktorandi:	Ing. Daniel Honc Ing. David Coufal Ing. Gunnar Künzl Ing. Pavel Kebort

Naposledy se kolektiv katedry na FChT rozšířil v roce 2006, kdy na katedru přišli doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. a Ing. Pavel Škrabánek. Doc. Cvejn přešel z Fakulty mechatroniky a mezioborových inženýrských studií TU v Liberci. V roce 1996 absolvoval na Fakultě strojní obor Automatizace ve strojírenství. Doktorát v oboru Technická kybernetika získal ale již na tehdy mladé Fakultě mechatroniky a mezioborových inženýrských studií, kde se také v roce 2005 ve stejném oboru habilitoval. Ing. Pavel Škrabánek je absolventem programu M2802 Chemie a technická chemie 5letého magisterského studia, oboru specializace 3909T005 Řízení technologických procesů.

Fakulty byly ministerstvem financovány převážně na základě počtu studentů. Počty studentů nejvíce snižovaly nejobtížnější předměty, kterými byla matematika a předměty, které matematiku využívaly. Pragmatické, avšak velmi nekvalifikované omezení výuky náročných předmětů postihlo rovněž obor zajišťovaný katedrou. Zásadní změny studijních programů v základním studiu a zvýšení počtu studijních oborů značně ovlivnily zájem studentů o studium oboru Řízení technologických procesů. Z tohoto důvodu byla další výuka studentů v tomto oboru již pro FChT

ekonomicky neudržitelná a na jaře roku 2007 byla celá katedra převedena na Ústav elektrotechniky a informatiky (ÚEI).

Historie vzniku ÚEI je následující. V roce 2001 byl na Univerzitě Pardubice akreditován univerzitní studijní program Informační technologie se stejně nazvaným oborem. Pro zabezpečení jeho výuky vznikl již v lednu 2002 Ústav informatiky. V následujícím roce došlo k rozšíření o druhý bakalářský studijní program Elektrotechnika a informatika s oborem Komunikační a mikroprocesorová technika a došlo také k přejmenování Ústavu informatiky na Ústav elektrotechniky a informatiky.

V rámci ÚEI se pracovníci původní katedry staly členy nově založeného **Oddělení řízení procesů**. Jeho vedoucím se stal doc. Ing. František Dušek, CSc. Z původního názvu byla vypuštěna druhá část, odkazující na výuku výpočetní techniky. Tu totiž v té době již zajišťovali stávající učitelé ústavu. Oddělení v roce 2007 stále sídlí v prostorách, do kterých se původní katedra přestěhovala v roce 1965. Sekretářka Jitka Málková (za svob. Němečková) odchází v březnu na mateřskou dovolenou a místo ní na čas nastupuje Jana Mikulecká. Na oddělení pracuje technik Ivan Vavřina a operátorka výpočetního střediska Jaroslava Kudynová.

Oddělení zajišťuje na ÚEI výuku prvních třech předmětů specializace. Jedná se o předmět Teorie řídicích systémů, který byl doc. Duškem vyučován v navazujícím magisterském studiu programu Elektrotechnika a informatika, oboru Komunikační a řídicí technologie (v 1. roce bylo na předmětu zapsaných 8 studentů). Dále se jednalo o další 2 povinně volitelné předměty vyučované v 1. ročníku v navazujícím studijním programu Informační technologie, stejnojmenného oboru Informační technologie:

Umělé neuronové sítě – prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc. (11 studentů)

Základy umělé inteligence – doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc. (28 studentů)

Oddělení řízení procesů mělo po přechodu na ÚEI v roce 2007 toto složení:

vedoucí:	doc. Ing. František Dušek, CSc.
profesoři:	prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.
docenti:	doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. doc. Ing. Josef Kotyk, CSc. doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc. doc. Ing. Jiří Macháček, CSc.
odborní asistenti:	Ing. Milan Javůrek, CSc. Ing. Daniel Honc, Ph.D.
asistenti:	Ing. Libor Havlíček Ing. Pavel Škrabánek
externisté:	Ing. Stanislav Scholle, CSc.
doktorandi:	Ing. Jan Mareš

Oddělení v akademickém roce 2007/8 naposledy zajišťuje řadu předmětů pro FChT v několika studijních programech. Jedná se o všechny typy tehdy akreditovaných programů: bakalářský, navazující magisterský a 5letý magisterský. Současně v tomto akademickém roce začínají doc. Milan Javůrek a Ing. Pavel Škrabánek zajišťovat cvičení v předmětech bakalářského studia ÚEI Základy informačních technologií a Textové editory a tabulkové procesory, aby první jmenovaný už v následujícím roce převzal jejich garanci a přednášky.

ÚEI se i díky kvalifikovaným učitelům z FChT už na konci roku 2008 transformoval v novou **Fakultu elektrotechniky a informatiky** (FEI). Výuka automatizace byla na FChT bohužel bez náhrady ukončena. V souvislosti se vznikem FEI se transformuje dočasně zřízené oddělení zpět na katedru s názvem **Katedra řízení procesů** (KŘP). Přechodem na ÚEI a následně po vzniku FEI se změnilo zaměření katedry ve skladbě vyučovaných předmětů i ve výzkumu. V oblasti základního i aplikovaného výzkumu se pracovníci katedry začali věnovat zejména moderním metodám řízení, jako jsou adaptivní, optimální, vícerozměrové a prediktivní řízení, některým oblastem umělé inteligence a využití soft computing, matematickému modelování, experimentální identifikaci a optimalizaci dynamických systémů, vývoji řídicích aplikací s využitím mikroprocesorů, mechatronice a robotice.

Proděkanem pro vzdělávací činnost FEI se po vzniku fakulty stává člen KŘP doc. Ing. Josef Kotyk, CSc. Profesoři a docenti katedry nejen že významně napomohli zřízení fakulty, ale umožnili do jednoho roku její existence řádnou akreditaci všech jejích studijních programů, vč. doktorského stupně. Už v akademickém roce 2008/9 byla zahájena výuka v 1. ročníku nového oboru Řízení procesů, který byl poněkud překvapivě zařazen do bakalářského programu B2646 Informační technologie. Vlastní navazující magisterský obor katedra zatím neměla.

Většina pracovišť FChT se přestěhovala do nových prostor univerzitního kampusu v Polabinách, čímž došlo k uvolnění staré budovy na nám. Legií i přístavby z roku 1965. Katedra sídlí stále na stejném místě v 1. patře budovy z roku 1965, ale některé své kanceláře poskytla členům nově vzniklé Katedry softwarových technologií (KST). Na FEI se začíná připravovat rekonstrukce budovy, která by měla probíhat v několika etapách. Začíná se mluvit o možném přesunu katedry, resp. později o nutnosti uvolnit polovinu patra pro potřeby Katedry elektrotechniky, jejíž členové na FEI přejdou z Katedry elektrotechniky, elektroniky a zabezpečovací techniky v dopravě (KEEZ) Dopravní fakulty Jana Pernera. Katedra už nemá svého technika, ani operátora výpočetního střediska.

Ing. Milan Javůrek, CSc. byl v červenci roku 2008 jmenován na Fakultě strojní VŠB – TU v Ostravě docentem v oboru Řízení strojů a procesů. Na katedře jsou 2 studenti doktorského studijního programu Ing. Jan Mareš a Ing. Jaroslava Králová. Katedra měla současně též jednoho externího učitele, kterým byl Ing. Stanislav Scholle, CSc.

Jmenovaný byl zaměstnancem Českých drah a zároveň spolupracoval s doc. Koropečkým, Ing. Kepртом a dalšími na řízení vsádkových výrob (výroba bionafy a bioolejů) s využitím PLC automatů. Po doc. Koropečkém převzal výuku předmětu Automatizace vsádkových výrob.

V roce 2009 dochází ke spuštění 1. etapy rekonstrukce budovy zahrnující kompletní rekonstrukci přízemí a poloviny 1. patra – křídla situovaného do Havlíčkovy ulice, v němž od roku 1965 katedra sídlí. Po zahájení rekonstrukce se katedra postupně stěhuje do různých náhradních prostor ve vyšších patrech přístavby z roku 1965, resp. v závěru rekonstrukce i do staré části budovy, dokonce také do prostor uvolněných děkanátem FChT.

Na začátku roku se kolektiv katedry rozšířil o dva nové členy. V lednu je přijat nový asistent Ing. Petr Doležel, absolvent oboru Řízení technologických procesů FChT z roku 2008, následně od roku 2009 student doktorského studijního programu Technická kybernetika FChT a později proděkan FEI, prorektor UPCE a děkan FEI. Dále v únoru nastoupil odborný asistent Ing. Libor Kupka, Ph.D. Přišel z Fakulty mechatroniky, informatiky a mezioborových studií TU v Liberci, kterou absolvoval ještě pod původním názvem Fakulta mechatroniky a mezioborových inženýrských studií v roce 2004 v oboru Automatické řízení a inženýrská informatika. Od roku 2005 byl zaměstnancem Katedry řídicí techniky FM TUL a v roce 2008 pak získal titul Ph.D. v oboru Technická kybernetika. Složení katedry v roce 2009 bylo:

vedoucí:	doc. Ing. František Dušek, CSc.
profesoři:	prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.
docenti:	doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. doc. Ing. Milan Javůrek, CSc. doc. Ing. Josef Kotyk, CSc. doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc. doc. Ing. Jiří Macháček, CSc.
odborní asistenti:	Ing. Daniel Honc, Ph.D. Ing. Libor Kupka, Ph.D.
asistenti:	Ing. Petr Doležel Ing. Libor Havlíček Ing. Pavel Škrabánek
emeritní profesor:	prof. Ing. Oldřich Drábek, CSc.
externisté:	Ing. Stanislav Scholle, CSc.
Ph.D. studenti:	Ing. Petr Doležel Ing. Jan Mareš Ing. Jaroslava Králová

Základní složení katedry zůstalo v roce 2010 beze změn. Přibyl interní doktorand Ing. Michal Dvořák. Ing. Libor Havlíček a Ing. Pavel Škrabánek dokončili doktorské studium v oboru Technická kybernetika na FChT a přešli na pozice odborných asistentů.

Katedra začala připravovat pod vedením proděkana doc. Kotyka vlastní navazující magisterský studijní obor Řízení procesů, který bude, podobně jako v případě oboru bakalářského, zařazen do programu N2646 Informační technologie.

V roce 2011 zůstalo složení katedry opět takřka beze změn. V lednu se z mateřské dovolené vrátila Jitka Málková, která na pozici sekretářky po třech letech vystřídala zastupující Janu Mikuleckou. Ing. Petr Doležel dokončil doktorské studium a přešel na pozici odborného asistenta. Stal se tak historicky prvním absolventem oboru Informační, komunikační a řídicí technologie. To bylo možné jen díky tomu, že do doktorského programu Elektrotechnika a informatika P2612 (akreditován od 17. 2. 2009) přešel z oboru Technická kybernetika, jehož studium zahájil v roce 2009 ještě na FChT.

Důležitou událostí bylo získání akreditace vlastního navazujícího magisterského studijního oboru Řízení procesů. Obor byl úspěšně akreditován od 21. 2. 2011 na období až do 1. 3. 2019. V akademickém roce 2011/12 byla zahájena výuka prvních 3 studentů v 1. ročníku. Jejich počet se od letního semestru po přechodu jednoho studenta z oboru Komunikační a řídicí technologie zajišťovaného KE rozšířil na 4.

V roce 2012 dochází po odchodu doc. Kotyka do důchodu ke změně na pozici proděkana pro vzdělávací činnost FEI, kterou po jejím uvolnění obsadí doc. Dušek, v té době vedoucí katedry. V návaznosti na tyto změny se vedoucím KŘP následně stává Ing. Daniel Honc, Ph.D.

Výuku předmětu Projektování řídicích systémů začal zajišťovat externista Ing. Jan Pruška, absolvent VŠCHT Pardubice z roku 1984 (studijní program Chemické a procesní inženýrství, obor specializace Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výrobní zajišťovaný KAV), později jednatel společnosti ProjectSoft HK a. s.

Složení katedry v roce 2012 bylo:

vedoucí:	Ing. Daniel Honc, Ph.D.
zástupce vedoucího:	doc. Ing. František Dušek, CSc.
tajemník:	Ing. Libor Havlíček, Ph.D.
profesoři:	prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.
docenti:	doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D.
	doc. Ing. Milan Javůrek, CSc.
	doc. Ing. Josef Kotyk, CSc.
	doc. Ing. Jiří Macháček, CSc.

odborní asistenti:	Ing. Petr Doležel, Ph.D. Ing. Libor Kupka, Ph.D. Ing. Pavel Škrabánek, Ph.D.
emeritní profesor:	prof. Ing. Oldřich Drábek, CSc.
externisté:	Ing. Jan Pruška Ing. Stanislav Scholle, CSc.
Ph.D. studenti:	Ing. Michal Dvořák Ing. Martin Mariška

V roce 2013 odchází do důchodu doc. Macháček, jinak se složení katedry prakticky nezměnilo. Na katedru přichází do doktorského studia z Indie Eng. Rahul Sharma, MSc.

Vhledem k nepříznivé finanční situaci na FEI je kladen zvýšený důraz na vytváření hodnocených publikací, zvýšení počtu studentů, zavádění nových předmětů, účast na projektech a spolupráci s průmyslem a výzkumnými organizacemi, což se daří naplňovat zatím jen částečně. V souvislosti s tím jsou po vzoru jiných kateder na KŘP narychlo zaváděny nové hromadné volitelné předměty Historie techniky I a II a Roboti.

V roce 2015 katedra poprvé ve své historii organizuje setkání kateder Principia Cybernetica. Jedná se už o 38. setkání zástupců ústavů a kateder automatizace, kybernetiky a informatiky technologických fakult vysokých škol a univerzit z České a Slovenské republiky. Setkání proběhlo v termínu 2. až 4. září 2015 v Kongresovém hotelu Jezerka v nedaleké Seči.

V rámci řešení ESF projektu se katedra v roce 2016 zapojila do přípravy nového profesně zaměřeného bakalářského studijního programu Praktická elektrotechnika a informatika. Garantem programu by měl být Ing. Petr Doležel, Ph.D. V projektu se členové katedry začali zabývat tvorbou studijních opor pro několik předmětů a začala příprava nákupu vybavení pracovišť pro praktickou výuku. V rámci projektu se počítalo s významnou inovací katedrální laboratoře PL101 a s nákupem nového vybavení do laboratoří PL203 a PL405.

V roce 2017 se již plně rozběhl ESF projekt týkající se zavedení profesně zaměřeného bakalářského studijního programu. Katedra se intenzivně věnuje výběrovým řízením a nákupům vybavení do laboratoří. Na UTB ve Zlíně se úspěšně habilitoval Ing. Petr Doležel, Ph.D.

Na katedře probíhají přípravy na novou akreditaci bakalářského a současně i navazujícího studijního programu. Nově se bude v obou případech už jednat o studijní programy bez dalšího členění na obory. Dochází ke změně názvů – bakalářský studijní program ponese název Automatizace a navazující magisterský program Automatické řízení. Nové akreditace budou v platnosti od roku 2018.

Finišují také přípravy profesně zaměřeného bakalářského programu, s jehož akreditací se taktéž počítá v roce 2018. Významnou změnou je, že program Aplikovaná elektrotechnika nakonec nebude zajišťovat naše katedra, ale Katedra elektrotechniky a jeho garantem bude Ing. Jan Pidanič, Ph.D. I v tomto roce rostl počet studentů doktorského programu, kterých bylo na katedře už 6, konkrétně to byli Ing. Miroslav Dvořák, Dipl. tech., Ing. Lumír Gago, Ing. Milan Jičínský, Ing. Josef Řehák, Ing. Jiří Tvrdlík a Ing. Milan Zapletal.

V červnu roku 2018 odešel z katedry na VUT v Brně kolega Ing. Pavel Škrabánek, Ph.D. Řady členů katedry naopak rozšířili Ing. Jan Merta a doc. Ing. Jan Mareš, Ph.D. (poloviční úvazky). Nastoupil také nový doktorand Ing. Dominik Štursa.

Vedoucí katedry dr. Honc ke konci roku 2019 zorganizoval interní prezentace všech členů katedry týkající se publikační a odborné činnosti, vybavení jimi spravovaných laboratoří, zajímavostech z výuky atp. Zamýšlí se také nad změnou názvu katedry – byly dva návrhy: Katedra automatizace, resp. Katedra automatizační techniky a řízení. Od záměru změnit název katedry se nakonec zcela ustoupí. Složení katedry zůstalo téměř beze změn. Díky participaci na projektu PosiTrans z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání MŠMT ČR mohl nastoupit na pozici asistenta doktorand katedry Ing. Dominik Štursa.

Brzy po zahájení zimního semestru dochází v roce 2020 k dosud nevídané věci – z důvodu celosvětové pandemie COVID byla zrušena prezenční výuka a zcela se přešlo na online výuku. V průběhu března bylo ještě možné fyzicky docházet na fakultu, ale postupem času padla i tato možnost a ke konci měsíce už bylo nařízeno výuku zajistit online formou z domova. Poprvé v historii také porady katedry probíhají online formou v prostředí MS Teams. Ukazuje se, že elementárním problémem je i samotný nákup mikrofону a kamery, obchody nefungují a uvedené se navíc stává nedostatkovým zbožím.

Na konci dubna je obnoven částečný provoz FEI, lze opět fyzicky pracovat v budově fakulty. V květnu už je v omezené míře a v menších skupinách možné obnovit prezenční výuku. Studenti musí dodržovat rozestupy 2 metry a mít nasazené roušky. Díky tomu mohou zkoušky proběhnout v podstatě běžnou formou. Na podzim se situace opět zhoršila a bylo nutné znovu organizovat online výuku v MS Teams v časech dle rozvrhu. Výjimkou je výuka laboratoří ve skupinách do 15 studentů, kterou lze realizovat prezenčně. V říjnu už i porady katedry probíhají opět pouze online.

Katedru opouští asistent Ing. Jan Merta, který přechází na Katedru softwarových technologií. Tím končí úvahy o tom, že Ing. Merta převezme na katedře výuku předmětů zaměřených na algoritmicizaci a programování. Výuku nového předmětu Programování Java zajistí externista Ing. Jakub Žufánek.

Na začátku roku 2021 platí ještě v souvislosti s pandemií COVID nouzový stav. K jeho ukončení dojde až od 12. 4. 2021. Probíhá ale ještě týdenní testování zaměstnanců, kteří onemocnění neprodělali nebo před delší dobou. Ke zhoršení situace naštěstí již nedošlo a život se pomalu začal vracet do normálu. Na katedře působí historicky nejvyšší počet doktorandů, ale mnoho z nich se studiu a vědecké práci bohužel příliš nevěnuje. Složení katedry v roce 2021 bylo:

vedoucí:	Ing. Daniel Honc, Ph.D.
zástupce vedoucího:	doc. Ing. František Dušek, CSc.
tajemník:	Ing. Libor Havlíček, Ph.D.
profesoři:	prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.
docenti:	doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. doc. Ing. Petr Doležel, Ph.D. doc. Ing. Milan Javůrek, CSc. doc. Ing. Jan Mareš, Ph.D.
odborní asistenti:	Ing. Libor Kupka, Ph.D.
asistenti:	Ing. Dominik Štursa
externisté:	Ing. Jan Pruška Ing. Jakub Žufánek
Ph.D. studenti:	Ing. Patrik Horký Ing. Miroslav Dvořák, Dipl. tech. Ing. Milan Jičínský Ing. Pavel Jičínský Ing. Michal Mrázek Ing. Aleš Novotný Ing. Marek Pakosta Ing. Ondřej Rozinek Ing. Pavel Rozsival Ing. Veronika Rozsivalová Ing. Dominik Štursa Ing. Dominik Varga Ing. Milan Zapletal

V neděli 27. února 2022 zemřel ve věku nedožitých 84 let dlouholetý kolega prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc., vedoucí katedry v letech 1981–1990 a prorektor pro rozvoj VŠCHT v letech 1988–1990. Prof. Taufer působil na naší katedře téměř 50 let. Na tehdejší VŠCHT a Katedru automatizace chemických výrob přišel v roce 1974. V roce 1980 se habilitoval a v roce 1998 byl jmenován profesorem.

Katedru po mnoha letech opustil doc. Ing. Milan Javůrek, CSc. Za jeho odchodem stály mediálně propírané stížnosti několika studentů, kteří poukazovali na jeho pro

ně závadné názory na události té doby, situaci na Ukrajině atd. Většina předmětů, které zajišťoval, byla bez náhrady zrušena, příp. převedena na kolegy.

Na katedru naopak přišel Ing. Mgr. Václav Horčic, Ph.D. (poloviční úvazek), který současně působí jako pedagog na SPŠ strojnické v Olomouci. Kolega Horčic se na katedře intenzivně od svého nástupu věnuje průmyslové automatizaci a významně se podílel na vzniku nové Laboratoře průmyslové automatizace PL404 vybavené systémy Siemens (PLC SIMATIC S7-1200 a průmyslové počítače IPC Siemens Nanobox PC), dynamickými soustavami Inteco a kamerovým systémem pro výuku strojového učení.

V souvislosti s nástupem nového děkana doc. Ing. Petra Doležela, Ph.D. do funkce a se souvisejícími změnami ve vedení fakulty, kdy vedoucí katedry Ing. Daniel Honc, Ph.D. přešel do funkce proděkana pro vzdělávání a kvalitu, byl vedoucím katedry od 1. 5. 2024 dočasně pověřen Ing. Libor Kupka, Ph.D. Následně došlo ke změně názvu katedry. **Katedra automatizace a matematiky (KAM)** vznikla 1. 7. 2024 splynutím Katedry řízení procesů a Katedry matematiky a fyziky. Vedení FEI si od tohoto kroku slibovalo efektivnější využití dostupných zdrojů, vč. personálních, finančních a materiálních prostředků. Byl tím vytvořen předpoklad pro vznik prostředí, ve kterém se matematické a fyzikální koncepty mohou spojit s praktickými aplikacemi v oblasti automatizace a řízení procesů. To následně umožní lepší spolupráci na komplexních projektech s větším potenciálem pro inovace a aplikace v průmyslu i ve vědě. Zároveň dojde ke snížení administrativní zátěže spojené s řízením dvou menších samostatných fakultních pracovišť. Vedoucím katedry byl od 1. 7. 2024 nejprve dočasně pověřen a po řádném výběrovém řízení od 1. 9. ustanoven Ing. Libor Kupka, Ph.D.

V tomto roce úspěšně dokončili profesorské řízení na UTB ve Zlíně dva z našich kolegů – doc. Doležel a doc. Mareš. Katedra tak získala dva nové profesory. Díky splynutí s bývalou KMF rozšířili řady členů katedry ještě další profesor (prof. Karamazov), dva docenti (doc. J. Tuček a doc. P. Tuček), 4 odborní asistenti (Mgr. Pozdílková, Mgr. Marek, RNDr. Rak a RNDr. Zahrádka) a jedna asistentka (Ing. Nedvědová). Na katedře se podařilo udržet také dr. Horčice, který měl být původně zaměstnán pouze po dobu řešení rozvojového projektu.

V závěru roku bohužel řady katedry opustil Ing. Dominik Štursa, který přešel na Katedru informačních technologií (KIT) a od Nového roku 2024 se na Výzkumné centrum FEI přesune také doc. Jiří Tuček. Složení katedry v roce 2024 bylo:

vedoucí:	Ing. Libor Kupka, Ph.D.
zástupce vedoucího:	Mgr. Alena Pozdílková, Ph.D.
profesoři:	prof. Ing. Petr Doležel, Ph.D. prof. Ing. Jan Mareš, Ph.D.

docenti:	prof. Ing. Dr. Simeon Karamazov doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D. doc. Ing. František Dušek, CSc. doc. Ing. Jiří Tuček, Ph.D. doc. Ing. Pavel Tuček, Ph.D.
odborní asistenti:	Ing. Libor Havlíček, Ph.D. Ing. Daniel Honc, Ph.D. Ing. Mgr. Václav Horčic, Ph.D. Mgr. Jaroslav Marek, Ph.D. RNDr. Josef Rak, Ph.D. RNDr. Jaroslav Zahrádka, Ph.D.
asistenti:	Ing. Marie Nedvědová Ing. Dominik Štursa
externisté:	Ing. Jan Pruška Ing. Vítek Rais RNDr. Iva Ruličová Mgr. Jaroslav Vozáb
Ph.D. studenti:	Ing. Josef Böhm Ing. Pavel Jičinský Ing. Aleš Novotný Ing. Marek Pakosta Ing. Vítek Rais Ing. Jiří Roleček Ing. Marie Nedvědová Ing. Dominik Štursa

Katedře se daří postupně zlepšovat své technické zázemí. Na konci roku se podařilo přesunout část menší laboratoře ve 3. patře do kapacitně více vyhovujících prostor pod posluchárnou H1 a vybudovat tak další samostatnou laboratoř s názvem Laboratoř robotiky PL107.

Na začátku roku 2025 katedru opustil doc. Jiří Tuček a v březnu pak prof. Mareš, který se, podobně jako už v loňském roce Ing. Štursa, přesunul na KIT. V červnu také z katedry odejde Ing. Nedvědová. Poté by počet členů katedry měl snad už být stabilizovaný. Stále se sice jedná o největší katedru FEI, ale vzhledem k celkovému pedagogickému úvazku a mnoha řešeným úkolům, bude nutné zlepšit její personální obsazení. Katedře na základě provedených analýz schází už minimálně 2,5 úvazku. Vedoucí katedry dr. Kupka plánuje navýšení úvazků u některých členů katedry a bylo vyhlášeno výběrové řízení na pozici s odborností HW a SW prostředky automatického řízení, mechatronika a robotika.

Po proběhnutí výuky v letním semestru má katedra přislíbena přidělení další velké učebny. Po uvolnění počítačové učebny PC105 v přízemí budovy je plánováno na jejím místě vybudovat Laboratoř mechatroniky PL108. Zázemí katedry se tak po letech výrazně zlepšuje.

Státní závěrečné zkoušky v r. 1964 – zleva Ing. Váňa, Ing. Wagner (VÚAP Satalice), doc. Sládeček (VŠCHT Praha), zást. prof. Komůrka, Ing. Hutla

Státní závěrečné zkoušky v r. 1965 – zleva Ing. Váňa, Ing. Wagner (VÚAP Satalice), doc. Sládeček (VŠCHT Praha), zást. prof. Komůrka

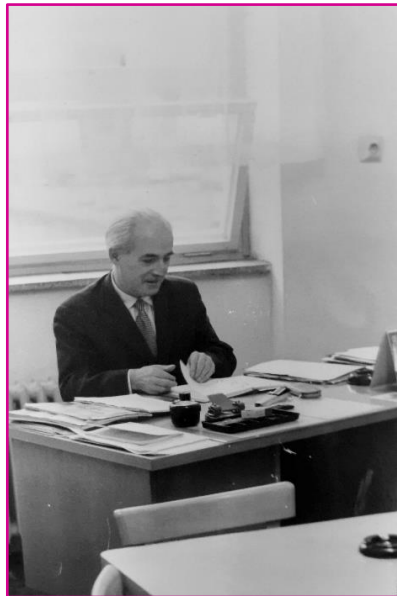
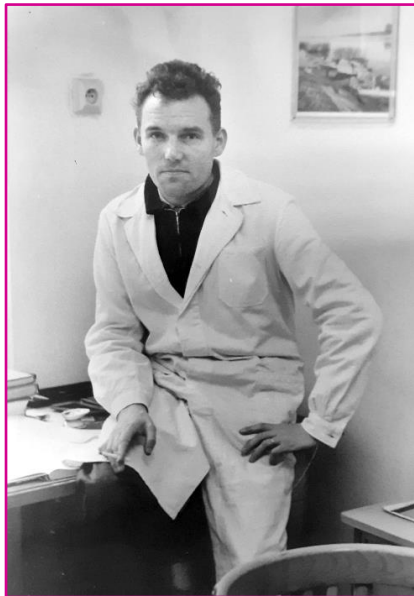
Ing. Koropecá a Ing. Koropecý s diplomanty v laboratořích v r. 1965

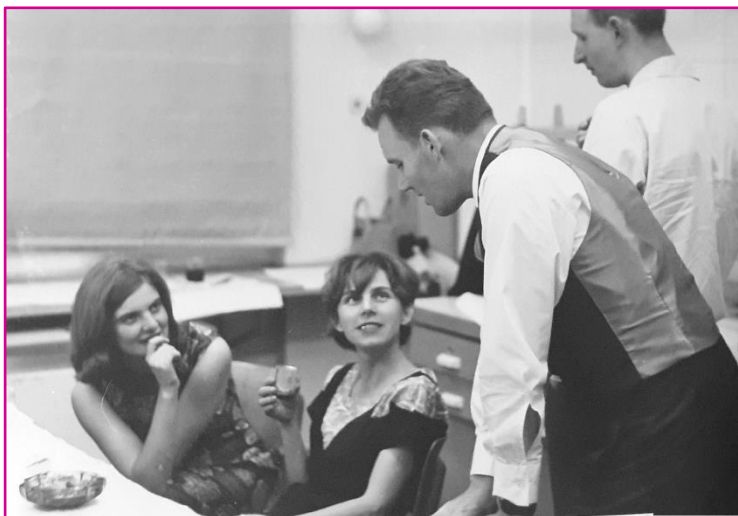
První laboratoře katedry v přízemí budovy "U Frančíků" v 60. letech 20. století

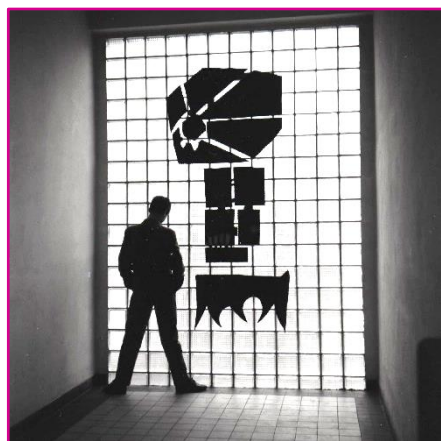
Ing. L. Kutílek při práci na analogovém počítači AP-4

Na fotografii vlevo Ing. Vlastimil Hutla, první vedoucí katedry, vpravo zást. prof. Josef Komůrka, druhý vedoucí katedry, 60. léta 20. století

Neformální setkání na KAV ke konci 60. let – Ing. Koropecská,
Ing. Hutla a studenti

Nové prostory v r. 1965 – výzdoba zadního schodiště, která byla po nastěhování
do budovy odstraněna, na fotografii Ing. L. Kutílek

Kolektiv KAV v 70. letech – Ing. Hutla, CSc., Ing. Kašpar, CSc., Ing. Koropecová, CSc., Ing. Kotyk, CSc., prof. Komůrka a studenti

Sjezd absolventů KAV v 70. letech – Ing. Koropecová, CSc., prof. Komůrka, Ing. Krejčí, CSc., zcela vlevo otočen mimo záběr je doc. Drábek

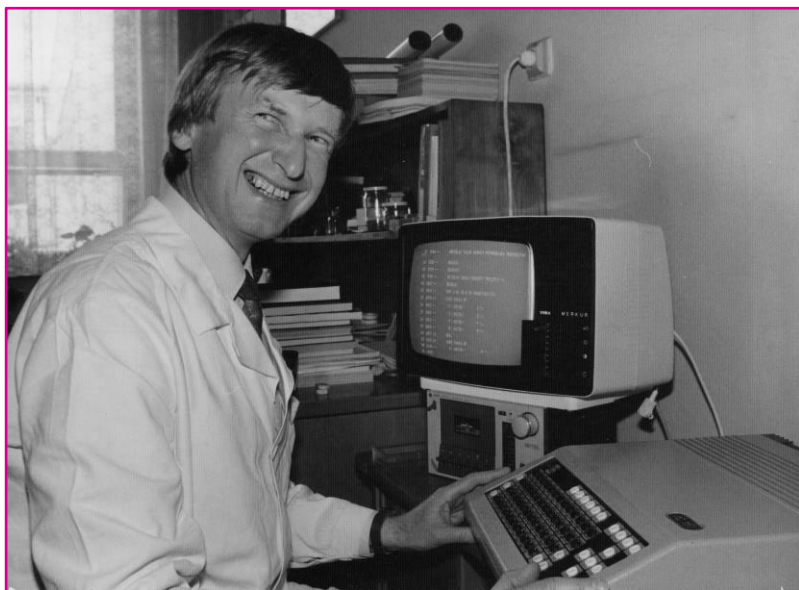
Vedoucí katedry v letech 1981–1990 doc. Ivan Taufer se zahraniční návštěvou z MCHTI, zleva Ing. Vi. Jehlička, CSc., RNDr. L. Prouza, CSc., akademik V. V. Kafarov, Ing. J. Kotyk, CSc., V. P. Pljutto (1982)

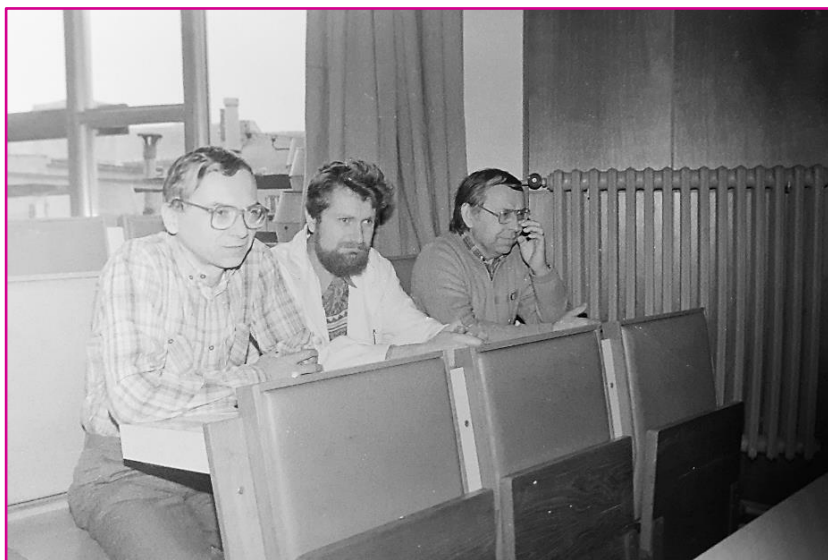
Doc. Ivan Taufer s akademikem V. V. Kafarovem z MCHTI (1982)

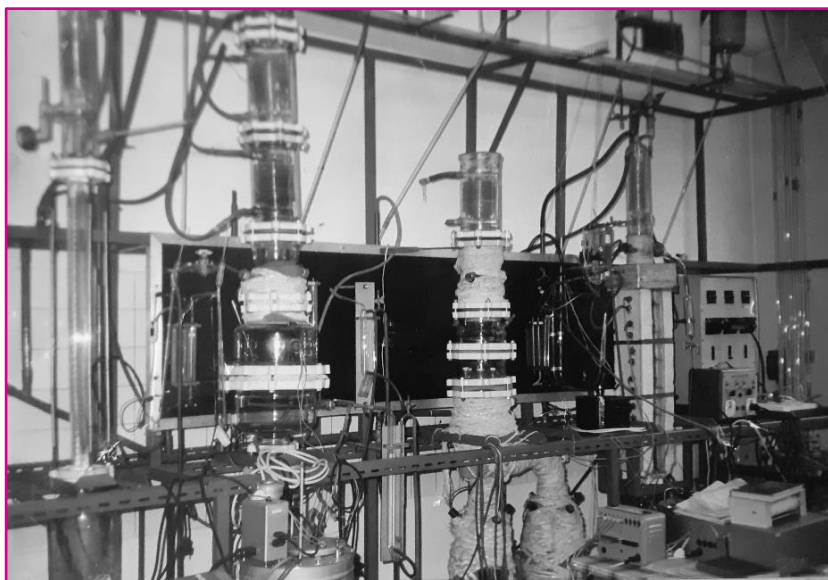
Číselný počítač IQ 151 s analogovým počítačem Meda 50, pod nímž je magnetopásková jednotka pro vstup a výstup (1988)

Doc. Kotyk u počítače IQ 151, monitorem je ČB televizor Tesla MERKUR, pod nímž je magnetopásková jednotka pro vstup a výstup (1988)

Ing. Jehlička, CSc., Ing. František Dušek, CSc. a Ing. Jiří Macháček, CSc.
v průběhu 80. let

Výzkumná laboratoř KŘPVT (90. léta)

Vedoucí katedry v letech 1990–2007 doc. Stanislav Krejčí s kolegy doc. Kotykem a doc. Koropecským, uprostřed tehdejší rektor VŠCHT prof. Kudláček (konference Bionafta, 90. léta)

Doc. Igor Koropecský přednáší na konferenci Bionafta (90. léta)

Konference ŘÍP 1996 – Ing. J. Kašpar, CSc., doc. S. Krejčí

Konference ŘÍP 1996 – prof. V. Schejbal, J. Málková, J. Kudynová

Konference ŘÍP 1998 – doc. Stanislav Krejčí

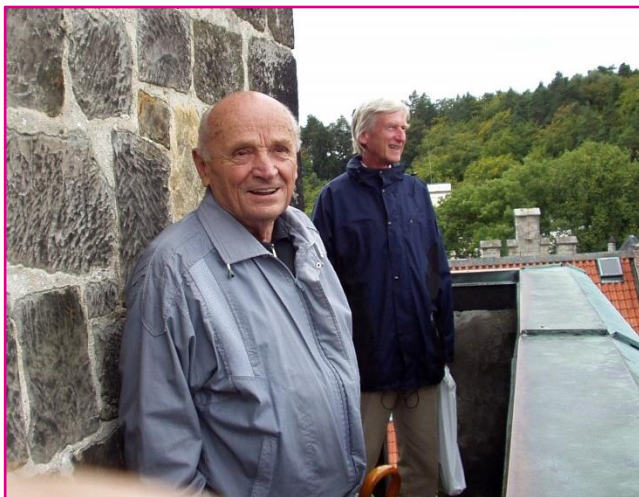
Konference ŘÍP 2000 – Ing. Daniel Honc

Kolektiv KŘPVT s kolegy z dalších pracovišť na návštěvě na TU v Liberci v r. 2003 – horní řada zleva: doc. Jiří Macháček, prof. Oldřich Drábek, doc. S. Krejčí, dolní řada zleva: prof. Radim Farana (VŠB – TU Ostrava), doc. Monika Bakošová (UTB Zlín), doc. Josef Kotyk

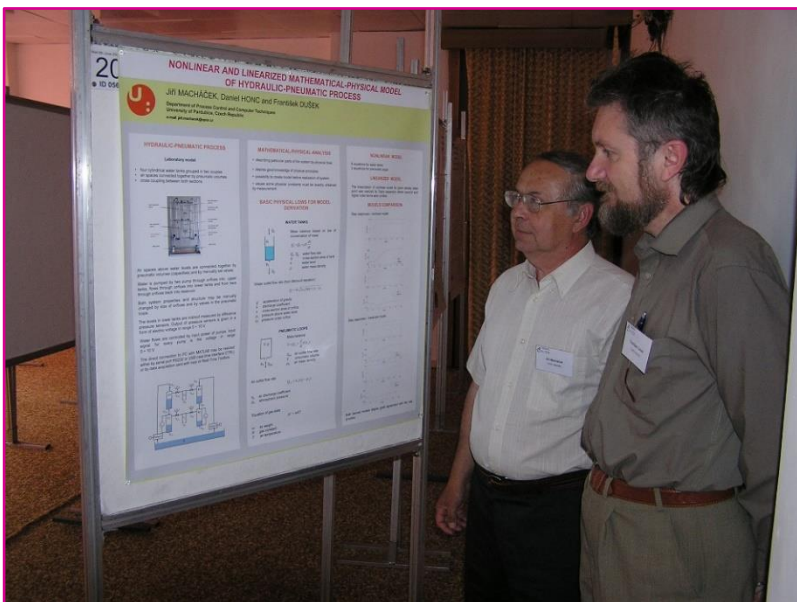
Prof. M. Olehla, doc. J. Kotyk, doc. S. Krejčí, doc. J. Macháček na TU v Liberci v r. 2003

Prof. O. Drábek, doc. J. Kotyk (2003, Hrubá Skála)

Konference ŘÍP 2004 – prof. M. Olehla, prof. J. Olehla, prof. O. Schmidt, Ing. L. Havlíček, doc. J. Macháček, doc. S. Krejčí, J. Málková, doc. J. Kotyk, dr. D. Honc, doc. F. Dušek

Doc. F. Dušek a doc. J. Macháček na konferenci Process Control 2005

Doc. M. Javůrek a doc. J. Macháček na konferenci Process Control 2007

Vedoucí katedry v letech 2007–2012 doc. František Dušek s kolegy na konferenci ŘÍP, nalevo doc. Kotyk a Ing. Honc

Konference ŘÍP 2008 – prof. M. Olehla (FS, TU v Liberci), prof. V. Bobál a prof. P. Dostál (oba FAI, UTB ve Zlíně) přejí prof. I. Tauferovi k 70. narozeninám

Inaugurace FEI v r. 2008 – děkan prof. S. Karamazov, v 2. řadě proděkani, zleva prof. K. Šotek (KST), prof. P. Bezoušek (KE), doc. J. Kotyk (KŘP)

Setkání katedry v r. 2011 – zleva prof. I. Taufer, J. Kudynová, J. Šmíd, V. Němečková, J. Málková, doc. S. Krejčí, doc. J. Macháček

Setkání katedry v r. 2011 – Ing. H. Koropečká, CSc. a
Ing. J. Váňa, CSc.

Neformální setkání katedry u doc. Javůrka v r. 2008

Vedoucí katedry v letech 2012–2024 dr. Daniel Honc s kolegy při DOD v r. 2011 (zleva dr. Havlíček, dr. Honc, dr. Doležel, v popředí první student bakalářského studijního programu Řízení procesů Jiří Král)

Setkání katedry v r. 2017 – zleva doc. Dušek, doc. Macháček, dr. Honc, dr. Havlíček, Ing. Kašpar, CSc.

Vánoční setkání současných a bývalých členů katedry v roce 2014

Vánoční setkání současných a bývalých členů katedry v roce 2014 – tři bývalí vedoucí prof. Taufer, doc. Krejčí a doc. Dušek a dr. Doležel

Ing. H. Koropecová a doc. I. Koropecký na setkání katedry v r. 2017

Dr. Honc při ukázce laboratoře robotiky v roce 2019, v pozadí Ing. S. Scholle, CSc., V. Němečková a doc. J. Macháček

Doc. Ing. Petr Doležel, Ph.D., současný děkan FEI a člen katedry přebírá v r. 2024 v Karolinu profesorský dekret, na snímku dále prezident ČR Ing. Petr Pavel, M. A., armádní generál v. v. a ministr školství doc. PhDr. Mikuláš Bek, Ph.D.

Prof. P. Doležel, dr. T. Novotný (vedoucí CTTZ UPCE) a dr. D. Štursa na pražském finále soutěže inovací Transfera Technology Day 2024

Členové zkušební komise SZZ na KAM s absolventy navazujícího magisterského studia v září 2024 – prostřední řada: dr. L. Havlíček, prof. P. Doležel, doc. F. Dušek, horní řada: dr. L. Kupka, dr. D. Honc, doc. J. Cvejn

Zaměstnanci katedry

Vedoucí katedry

Ing. Vlastimil Hutla	1960–1964
prof. Ing. Josef Komůrka	1964–1981
doc. Ing. Ivan Taufer, CSc.	1981–1990
doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc.	1990–2007
doc. Ing. František Dušek, CSc.	2007–2012
Ing. Daniel Honc, Ph.D.	2012–2024
Ing. Libor Kupka, Ph.D.	2024–dosud

Akademičtí pracovníci

doc. Ing. Jan Cvejn, Ph.D.	2006–dosud
prof. Ing. Petr Doležel, Ph.D.	2009–dosud
prof. Ing. Oldřich Drábek, CSc.	1966–1992, emeritní prof. 1997–2007
doc. Ing. František Dušek, CSc.	1991–dosud
Ing. Petr Gandalovič	1972–1973
doc. Ing. Emil Gemza, CSc.	1960–2001, emeritní doc. 2001–2004
Ing. Libor Havlíček, Ph.D.	2003–dosud
Ing. Daniel Honc, Ph.D.	2000–dosud
Ing. Mgr. Václav Horčic, Ph.D.	2022–dosud
Ing. Anna Hradilová	1973–1976
doc. Ing. Vlastimil Hutla, CSc.	1960–1992
Jiří Janko, prom. právník	1962–1963
doc. Ing. Milan Javůrek, CSc.	2004–2022
prof. Dr. Ing. Simeon Karamazov	2024–dosud
Ing. Jiří Kašpar, CSc.	1963–2008
doc. Ing. Mgr. Petr Klán, CSc.	1995–2006
prof. Ing. Josef Komůrka	1964–1982
Ing. Helena Koropečká, CSc.	1960–1990
doc. Ing. Igor Koropečký, CSc.	1960–1972, 1990–97, emer. doc. 1997–2007
doc. Ing. Josef Kotyk, CSc.	1960–2013
doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc.	1964–2009
Ing. Libor Kupka, Ph.D.	2009–dosud
Ing. Ladislav Kutílek	1964–1972
doc. Ing. Jiří Macháček, CSc.	1975–2013
Mgr. Jaroslav Marek, Ph.D.	2024–dosud
doc. Ing. Jan Mareš, Ph.D.	2018–2025
Ing. Jan Merta	2018–2020
Ing. Jaroslav Mikšíček	1968–1969

Ing. Jiří Mitlöhner	1963–1973
Ing. Marie Nedvědová	2024–2025
Ing. Jiří Plocek, CSc.	1966–1999
Mgr. Alena Pozdílková, Ph.D.	2024–dosud
Ing. Pavel Rác	1964–1969
RNDr. Josef Rak, Ph.D.	2024–dosud
doc. Ing. Vladimír Schejbal, CSc.	1994–1999
Ing. Pavel Škrabánek, Ph.D.	2006–2018
Ing. Pavel Šmaha, CSc.	1965–1992
Ing. Dominik Štursa	2019–2024
prof. Ing. Ivan Taufer, DrSc.	1974–2022
Ing. Julius Timar, CSc.	1969–1994
doc. Mgr. Jiří Tuček, Ph.D.	2024
doc. Mgr. Pavel Tuček, Ph.D.	2024–dosud
RNDr. Jaromír Zahrádka, Ph.D.	2024–dosud

Externisté

Ing. Jiří Boltík	1960–1961
Ing. Vladimír Borský, CSc.	1964–1967
Ing. Karel Cyprián	1962–1966
Ing. Jan Fábera	1962–1966
Ing. Jaromír Horák	1960–1966
Ing. Josef Horák	1961–1966
Ing. Karel Kašpar	1960–1963
MUDr. Ing. Josef Marhold	1961–1966
Ing. Jaroslav Maršík, CSc.	1968–1972
Ing. Vladimír Medek, CSc.	1961–1966
Ing. Jaroslav Myslivec	1962–1966
Ing. Ladislav Pištora	1962–1983
Ing. Ladislav Pravenec	1964–1966
RNDr. Ludvík Prouza, CSc.	1961–1970
Ing. Jan Pruška	2012–dosud
Ing. Milan Přenosil	1960–1963
Ing. Vítek Rais	2021–dosud
RNDr. Iva Ruličová	2024–dosud
Ing. Stanislav Scholle, CSc.	2007–2009
Ing. Jaroslav Váňa, CSc.	1960–1983
Ing. Jan Votava	1960–1961
Mgr. Jaroslav Vozáb	2024–dosud

Pracovníci vědy a výzkumu

Zdenka Amlerová	1976–1998
Ing. Markéta Dittrichová	1988–1991
Ing. Vladimír Jehlička, CSc.	1981–1987
prof. Ing. Josef Komůrka	1982–1986
Ing. Jiří Macháček, CSc.	1970–1975
Ing. Jan Švígler	1975–1977

Technicko-hospodářští pracovníci

Jiří Balada	1964–1969	laborant
Jiřina Buriancová	1968–1981	operátorka výp. střediska
Jarmila Čurdová	1975–1980	sekretářka
Kamila Husičková	1971–1975	operátorka výp. střediska
Miroslav Chejnovský	1970–1973	technický pracovník
Václav Kolda	1963–1968	laborant
Věra Krpatová	1960–1963	sekretářka
Emanuel Křivánek	1960–1984	odborný instruktor
Jaroslava Kudynová	1975–2008	operátorka výp. střediska
Václav Mácha	1964–1992	technik, řemeslník
Jitka Málková (roz. Němečková)	1987–2007, 2011–dosud	sekretářka
Marie Matyášová	1963–1964	sekretářka
Jana Mikulecká	2007–2011	sekretářka
Evelyn Mlezivová	1964–1967	sekretářka
Věra Němečková	1968–1996	operátorka výp. střediska
Jarmila Panchartková	1975–1980	operátorka výp. střediska
Jana Papíková	1968–1973	laborantka
Svatopluk Rafael	1986–2006	technik výp. střediska
Daniela Stránská	1974–1975	laborantka
Marie Svítková	1980–1987	sekretářka
František Synek	1960–1967	technik, řemeslník
Jaroslav Šeba	1969–1974	technik výp. střediska
Josef Šmíd	1974–1999	technik výp. střediska
Oldřich Šponar	1968–1980	technik, řemeslník
Květoslava Štanclová	1967–1975	sekretářka
Ivan Vavřina	1992–2009	technik, řemeslník

Seznamy absolventů

Zkratka ČD uvedená v závorce za jménem znamená červený diplom.

Vysoká škola chemicko-technologická

Inženýrské studijní obory

Automatizace chemických výrob

1963

Jiří Kašpar, Jiří Mitlöhner, Stanislav Sklenář (ČD)

1964

Otakar Červinka, Stanislav Krejčí, Věra Messnerová, Jaroslav Toufar (ČD)

1965

František Holý, Josef Jůsko (ČD), Jindřich Macháček, František Měruňka, Miloslava Motyčková (ČD), Pavel Šmaha (ČD), Jaroslav Vach

Procesy, zařízení a automatizace chemických výrob (fyzika výbuchu)

1966

Štěpán Ambrož, Marie Čechová, Marcela Frischová, Stanislav Klibáni, Otto klička, Petr Skalický, Julius Timar, Hana Valentová

1967

Jana Čiháková, Bohumil Drápala, Jaroslav Flídr, František Habětínek, Vladimír Haneberg, Jan Hornyak (ČD), Ivan Jůza, Karel Krulich, Jiří Kumstát, Antonín Lízr, Stanislav Lužný, Josef Matoušek, Martin Matzenauer (ČD), Jan Pochobradský, Petr Ruiber, Zdeněk Šišák, Bohuslav Štěpánek, František Vích

1968

Antonín Dáňa, Miloslav Dewetter, Jaroslava Dewetterová, Petr Dostál, Bořivoj Frýbert, Jaroslav Gába, Marta Holá, František Hrázský, Oldřich Hulc, Ivan Chvátal, Dagmar Jandíková (ČD), Vladimír Jirka, Michal Kamiš, Vavřinec Karst, Jaroslav Líbal, Lubomír Lísa, Pavel Niedoba, Bohdan Pomahač (ČD), František Prusek, Pavel Rolný, Zuzana Severinová, Hana Sováková, Josef Strnádek, František Šik

1969

Jiří Hejný, Jan Jón, Miloslav Kořínek, Antonín Kouřimský, Vítězslav Kudlák, Josef Kůtek, Štefan Miadik, Pavel Průcha, Eduard Rojík, Anna Šolcová, Pavel Trněný, Pavel Vejběra

1970

Brigita Arseninová, Emerich Babylon, Vladimír Bakeš, Pavel Barot, Helena Čapková, Václav Čech, Milena Dvořáková, Emil Elner, Marie Honsová, Václav Horáček (ČD), Jiří Kalášek, Milena Kalužová, Alena Lízrová, Vlastimil Mašek, Marie Nováková, Jan Pavlů (ČD), Petr Ramík, Eva Řezničková, Bohumil Šilhánek, Miroslav Španěl

1971

Josef Burda, Bedřich Ehler (ČD), Miroslav Jotov, Jan Martynek, Jiří Mísař (ČD), Emil Oborný, Vlastimil Skýpala, Jiří Šmahel

1972

Pavel Částek, Jiří Finfrle, Josef Gruntorád, Jiří Šrahulek, Zdeněk Šrajcr, Josef Veverka, Miloš Zapletal (ČD)

1973

Vladimír Bis, Pavel Bystrý, Josef Hadinec, Jaromír Henych (ČD), Anna Hradilová, Věra Janečková (ČD), Karel Kaluža, Jiří Michalička, Nguyen Trong Dau, Libuše Svorová, Jan Vosyka, Jiří Zaorálek

1974

Drahomíra Fijolová, Karel Jánský, Helena Peringerová, Vladimír Samek (ČD), Karel Winkler, Josef Žatečka

1975

Rachid Diffli, Bernadetta Fialová, Vladimír Jehlička, Karel Knop, Miroslav Kobelka (ČD), František Komárek, Miloš Krejcar, Dagmar Krestová, Jiří Mazurek, Jindřich Michalski (ČD), Ladislav Pyskatý, Jan Slezák, Eva Straková, Miloslav Šlechta, Slavomír Trefný, Jiří Unčovský

1976

Jiří Blažek, Vladimír Cvrk, Jiří Hajda, Pavel Nedbal, Vladimír Smolař, Aleš Šilhánek (ČD), Miroslav Trojan, Petr Zikl

1977

Pavel Drozd, Pius Ďurovec, Ha Ngoc Qanh, Vratislav Henych (ČD), Bohumil Jakubec, Jiří Kreuzberger (ČD), Pavel Moravec (ČD), Vladimír Novotný, Bedřich Straka (ČD), Jiří Šulc, Karla Zouharová

1978

Ivo Bálský, Josef Děd, Václav Franc, Miloš Horák, Mojmír Horák, Zdeněk Koníček, Jan Pábl, Jaroslav Praus, Miloš Špičan, Jan Vašina, Evžen Vojtek

Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výrobn

1979

Pavel Hlaváček, Jan Hora, Jaromír Klaška, Karel Kukačka, Petr Nosálek, Bohumír Pánek, Miroslav Punčochář, Vladimír Ráček, Zdeněk Rybář, Radim Štefan, Vladimír Štěpánek

1980

Ladislav Bělota (ČD), František Beránek, Petr Čáka (ČD), Věra Čapková, František Dušek (ČD), Vladimír Exner (ČD), Jiří Kovář, Jiří Kraus (ČD), Ladislav Kraus (ČD), Milán Kuklínek, Miroslav Michera, Jaromír Mikulík, Jiří Novotný, Anežka Onderková, Jana Potěšilová, Ondřej Rejsek, Ladislav Svatoš (ČD), Jaroslav Trličík (ČD), Dagmar Vodová

1981

Lenka Beranová, Petr Doleček (ČD), Petr Dopita, Pavel Hrabalík, Jaroslav Konopásek, Josef Lautner, Radovan Nečas, Štefan Pacinda, František Pálenský, Vladimír Pitín, Ladislav Podivín, Alena Sládková, Josef Sysel, Jiří Šimka, Milan Tichý (ČD)

1982 – 5. ročník

Věra Blažejovská, Zdena Cihelková, Jan Hanáček, Eva Jakubejová, Eva Juklová, Věra Krejčová, Jarmila Krotká, Aleš Ledvina, Zdeněk Malina, Jindřich Mittera, Ivo Palatka (ČD), Ladislav Pernica, Josef Urban

1982 – 4. ročník

Petr Bartoš, Mária Černáková, Miroslav Červený, Věra Chytková, Dagmar Kučerová, Jan Lang, Alexandr Leonov, Luděk Salač, Kazimír Szymanik, Helena Tomanová

1983

Svatopluk Böhm, Pavel Bubeník, Jan Fajdl, Ivana Karasová, Vladimír Kašpar, František Kořínek, Jan Molnár, Helena Pavlačzková, Marie Vedralová, Zuzana Vopršalová, Hana Zmrhalová

1984

Dang Quoc Tuan (ČD), Arnošt Grossmann, Jiří Karl, Helena Krystufová, Pavel Müller, Hana Němcová, Jiří Pavelka, Petr Polanecký, Jan Pruška (ČD), Miroslav Skrbek, Ivana Šmídová, Václav Švadlenka, Alena Večerková

1986

Petr Cahlík

1987

Markéta Dittrichová, Rostislav Kožušník, Petra Kudrnová

1988

Richard Janák, Roman Kafka, Blanka Šedivá, Michaela Šelbická, František Večeře, Martin Vlč

1989

Hana Dostálová, Ivan Hájek, Břetislav Havel, Pavel Hrubeš, Tomáš Mrózek, Petr Šimbera, Miroslav Vobejda

1991

Tomáš Hradský, Iva Janíková, Tomáš Kacer, Richard Klose, Miroslava Kopová, Tomáš Paukert, Marek Toufar, Radek Uzel

1992

Radmila Loumová, Zbyněk Pilný, Aleš Nepustil, Hana Poláčková (ČD), Vladimír Rak, Božena Sukupová

1993

Pavel Glabazňa, Petr Hyhlík, Tomáš Lorenc, Věra Müllerová, Dita Němečková, Vladimír Pokorný, Josef Roubec, Aleš Slabý

Vědecká výchova

Kandidáti technických věd (titul CSc.)

Technická kybernetika

1966

Ing. Vlastimil Hutla, Ing. Helena Koropecká, Ing. Igor Koropecký, Ing. Milan Vanko

1968

Ing. Jozef Čagáň

1970

Ing. Oldřich Drábek, Ing. Emil Gemza, Ing. Josef Kotyk

1972

Ing. Jiří Kašpar, Ing. Emil Moncman

1975

Ing. Stanislav Krejčí, Ing. Jiří Macháček, Ing. Jan Švígler, Ing. Julius Timar

1977

Ing. Antonín Lízr, Ing. Jiří Plocek, Ing. Václav Sobotka

1979

Ing. Petr Dostál, Ing. Josef Podroužek

1981

Ing. František Hrázský, Ing. Vladimír Jehlička, Ing. Alena Lízrová

1984

Ing. Josef Laňka, Ing. Jiří Unčovský

1986

Ing. Ludvík Prouza

1988

Ing. Jan Hejda

1989

Ing. Pavel Šmaha

1991

Ing. František Dušek

Univerzita Pardubice

Fakulta chemicko-technologická

Inženýrské studijní obory

Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výrobních procesů

1994

Martin Havelka, Petr Komínek, Radek Lhocký, Martin Ťopek, Pavel Zicha

1995

Jiří Knotek

1996

David Coufal (ČD), Ondřej Petržílek

1998

Daniel Honc, Michal Strelec, Pavel Štekl

M2802 Chemie a technická chemie, obor 3909T005 Řízení technologických procesů

1999

Štěpán Držka, Michal Macenauer

2001

Max Fraenkl

2003

Libor Havlíček, Milan Svoboda

2004

Pavel Škrabánek, Libor Tomáš

2005

Pavel Rozsival, Jiří Seifert

2007

Jan Mareš, Hana Masáková

2008

Petr Doležel (ČD), Veronika Chovancová, Jaroslava Králová, Petra Wasserbauerová

B2807 Chemické a procesní inženýrství, obor 2807R011 Řízení chemických procesů

2004

Martina Hrubá, Jan Pavlík

2005

Petra Andrlová, Jana Dvořáková, Radka Formanová, Jáchym Vágenknecht

2006

Kateřina Davidová, Veronika Davidová, Jaroslava Králová, Lenka Málková, Martina Nekolová, Ladislava Rozumová, Lenka Stojanová, Petra Šarochová

2007

Petr Mako

Doktorské studijní programy (titul Dr.)

Technická kybernetika

1997

Ing. Miroslav Fribert

Doktorské studijní programy (titul Ph.D.)

Technická kybernetika

2002

Ing. Daniel Honc

2004

Ing. David Coufal

2009

Ing. Pavel Seidl

2010

Ing. Libor Havlíček, Ing. Jan Mareš, Ing. Pavel Škrabánek

Fakulta elektrotechniky a informatiky

Bakalářské studijní programy

B2646 Informační technologie, obor 3902R046 Řízení procesů

2012

David Felgr, Erik Hruška, Tomáš Kadlec, Dominik Papp

2013

Michal Absolon, Tomáš Benda, Petr Černohlávek, Ondřej Daniš, Jaroslav Firbas, Jan Goňa, Patrik Horký, Milan Jičínský, Jiří Král, Roman Kubánek, Petr Kynych, Pavel Malý, Petr Nevečeřal, Michal Šťastný, Adam Uhlíř, Tomáš VlK

2014

Jan Brett, Jaroslav Dašek, Radek Horníček, Radim Kyrzcz, Rokos Martin, Vojtěch Truhlář, Jiří Tvrdlík, Lukáš Vladyka

2015

Tomáš Bizek, Zdeněk Čech, Jakub Červený, Jan Jiránek, Martin Knížek, Daniel Kopřiva, Vladislav Kořínek, Antonín Moravec, Michal Mrázek, David Mucha, Jiří Pilgr, Daniel Prchal, Michal Semelka, Tomáš Skalický, Ondřej Zouhar

2016

Aleš Bárta, Martin Břeň, Jiří Butor, Martin Hrb, Vojtěch Ihnát, Jan Kovář, Pavel Kubelka, Tomáš Líbal, Ondřej Machek, Tomáš Merta, Tomáš Novák, Filip Procházka, Miroslav Provazník, Radek Řeháček, Michal Semonský, Martin Šácha, Dominik Štursa, Jan Vojta

2017

Michal Fišar, Václav Hrbek, Jan Jun, Marek Lochman, Petr Novák, Ladislav Smrčka, Jiří Širc, Dominik Šob, Pavel Vodička

2018

Tomáš Branda, Jan Hatla, Petr Havel, Václav Líbal, Lukáš Maděra

2019

Jiří Pavel

B2612 Elektrotechnika a informatika, obor 3902R046 Řízení procesů

2017

Tomáš Brtek, Lukáš Hála, Lukáš Horník, Petr Langer, Petr Linhart, Milan Mišenský, Milan Souček, DiS., Jiří Vinduška

2018

Ondřej Abraham, Petr Čepelák, Tomáš Dočekal, Vratislav Fikar, Filip Jech, Martin Jirovský, Jan Leinweber, Lukáš Málek, Jakub Rolejček, Jiří Tůma, Michal Vaníček, Dominik Varga

2019

David Bradáč, Vít Dvořák, Richard Chramosta, Jan Knotek, Lukáš Leitl, Radek Mandík, Miloš Mládek, Dominik Mošner, David Novák, Marek Pakosta, Pavel Prokop, Kamil Regner, Jan Tesner

2020

Marek Henzl, David Hlava, Jan Hudský, Daniel Chramosta, Josef Jelínek, Miroslav Jiránek, Lukáš Míšek, Tomáš Pácal

2021

Zdeněk Balán, Filip Bellinger, Anežka Blažková, Michal Florián, Jan Fridrich, Martin Gladkov, Lukáš Holeka, Filip Joska, Tomáš Otto, Tomáš Pilný, Ondřej Polanský, Václav Sháněl, Petr Stibor, Josef Vokoun, Josef Želechovský

2022

Michael Coubal, Lukáš Daněk, Vladimír Flandera, Jan Holan, Michal Hroch, David Hybeš, Josef Jurica, Michal Kafka, Michal Kočí, Martin Kylar, Bohumil Lotz, Tomáš Mezera, Martin Obolecký, Martin Petráš, Ladislav Poledník, Martin Poledno, Michal Pulkráb, Vojtěch Smetana, Filip Svoboda, Martin Svoboda, Jonáš Šafránek, Kateřina Šenkýřová, Michal Šimon, Kamil Špicar, Tomáš Vladyka, Dominik Vlček, Matouš Volák

2023

Petr Douša, Dominik Jandčourek, Miroslav Vaněk, Petr Zahradník

2024

Dominik Groch, Tomáš Hladík, Lukáš Říha

B0714A150008 Automatizace

2023

Dalibor Ficek, Michal Kaplan, Vojtěch Novotný, Jiří Pecina, Michal Valášek

2024

Petr Bordovský, Jakub Graňák, Patrik Grundza, Patrik Jaroš, Lukáš Kafka, Pavel Kotomsev, Zdeněk Kraus, Jiří Mrtka, Šimon Pipek, Eduard Pokorný, Jakub Prášek, Jiří Rothanzl, Benjamin Šafář, Martin Šilpoch, Marek Šteinc, Pavel Tlustoš, Šimon Vála, Jakub Zahradník, Maksim Zhelvakov

2025

Daniel Mládek

Navazující magisterské studijní programy

N2646 Informační technologie, obor 3902T046 Řízení procesů

2013

Bc. Tomáš Honců, Bc. Radek Mejznar, Bc. Václav Vavroušek, Bc. Jiří Vejvoda

2014

Bc. Pavel Dostál, Bc. Jakub Fišera, Bc. Ladislav Jedlička, Bc. Tomáš Kadlec, Bc. Pavel Konfršt, Bc. Jan Kopecký, Bc. Patrik Mišenčík, Bc. Milan Zapletal

2015

Bc. Tomáš Benda, Bc. Petr Černohlávek, Bc. Jaroslav Firbas, Bc. Patrik Horký, Bc. Milan Jičínský, Bc. Miroslav Kocanda, Bc. Jiří Král, Bc. Pavel Malý, Bc. Lukáš Nosil, Bc. Dominik Papp, Bc. Radovan Svatoš, Bc. Michal Štastný, Bc. Tomáš Vlk

2016

Bc. Michal Absolon, Bc. Petr Kynych, Bc. Petr Nevečeřal

N2612 Elektrotechnika a informatika, obor 3902T046 Řízení procesů

2016

Bc. Jan Brett, Bc. Jaroslav Dašek, Bc. Jan Chvojka, Bc. Radim Kyrca, Bc. Vojtěch Truhlář, Bc. Jiří Tvrdík

2017

Bc. Tomáš Bizek, Bc. Zdeněk Čech, Bc. Jan Dymáček, Bc. Jan Jiránek, Bc. Martin Knížek, Bc. Vladislav Kořínek, Bc. David Mucha, Bc. Miroslav Musílek, Bc. Jiří Pilgr, Bc. Daniel Prchal, Bc. Michal Semelka, Bc. Tomáš Skalický, Bc. Jan Stránský, Bc. Lukáš Vladyka, Bc. Ondřej Zouhar

2018

Bc. Aleš Bárta, Bc. Martin Hrb, Bc. Vojtěch Ihnát, Bc. Tomáš Merta, Bc. Michal Mrázek, Bc. Radek Řeháček, Bc. Martin Řezáč, Bc. Ondřej Schaffer, Bc. Tomáš Sládeček, Bc. Dominik Štursa, Bc. Petr Vaníček, Bc. Jan Vojta

2019

Bc. Tomáš Brtek, Bc. Lukáš Horník, Bc. Petr Langer, Bc. Petr Linhart, Bc. Ondřej Machek, Bc. Milan Míšenský, Bc. Martin Šácha, Bc. Dominik Šob, Bc. Jiří Vinduška

2020

Bc. Petr Čepelák, Bc. Václav Hrbek, Bc. Lukáš Málek, Bc. Tomáš Novák, Bc. Michal Semonský, Bc. Petr Šedo, Bc. Václav Štancl, Bc. Dominik Varga, Bc. Jakub Zikmund

2021

Bc. Jakub Rolejček, Bc. Jiří Širc

2022

Bc. Filipp Poplavko,

N0714A150005 Automatické řízení

2021

Bc. Jan Knotek, Bc. Miloš Mládek, Bc. Daniel Opršal, Bc. Marek Pakosta, Bc. Pavel Prokop, Bc. Kamil Regner, Bc. Jan Tesner

2022

Bc. Tomáš Hort, Bc. Jan Rýznar, Bc. Dušan Vašek

2023

Bc. Zdeněk Balán, Bc. Jan Fridrich, Bc. Marek Henzl, Bc. Jan Hudský, Bc. Josef Jelínek, Bc. Jakub Ksiažek, Bc. Radek Mandík, Bc. Tomáš Pilný, Bc. Ondřej Polanský, Bc. Petr Stibor, Bc. Josef Vokoun

2024

Bc. Anežka Blažková, Bc. Michael Coubal, Bc. Vladimír Flandera, Bc. Michal Florián, Bc. Jan Holan, Bc. Lukáš Holeka, Bc. Michal Kafka, Bc. Martin Kylar, Bc. Bohumil Lotz, Bc. Tomáš Mezera, Bc. Tomáš Pácal, Bc. Martin Petráš, Bc. Ladislav Poledník,

Bc. Martin Poledno, Bc. Michal Pulkráb, Bc. Martin Svoboda, Bc. Jonáš Šafránek,
Bc. Michal Šimon, Bc. Kamil Špicar, Bc. Tomáš Vladyka, Bc. Matouš Volák

Doktorské studijní programy

P2612 Elektrotechnika a informatika

2011

Ing. Petr Doležel

2017

Eng. Rahul Sharma Kizhakke Illom, MSc.

2022

Ing. Milan Jičínský

2024

Ing. Dominik Štursa

P0788D060001 Elektrotechnika a informatika

2020

Ing. Jaroslav Moravec

2023

Ing. Ondřej Rozinek

Významní absolventi

Významní absolventi jsou obvykle vizitkou každé školy či katedry. Jsou to lidé, kteří po opuštění školy, která jim poskytla přehledné základy oboru, sami svým vlastním přičiněním dosáhli pozoruhodných výsledků. Zvláště je třeba vyzvednout případy založení úspěšné firmy na zelené louce nebo vedení sesterských kateder na jiných vysokých školách. Srovnání s obdobnými pracovišti umožňuje objektivní posouzení úrovně vzdělávání na katedře, která své absolventy vypustila z prostředí teorií do praktického života. Učitele pak nejvíce potěší, když se k nim jejich bývalí studenti i po létech přátelsky hlásí a rádi vzpomínají na dobu svého studia.

Ing. Jiří Mitlöhner (1963)

Patřil mezi první absolventy studijního oboru katedry, na níž následně působil jako učitel až do studijního roku 1972/73, kdy během čistek po roce 1968 musel katedru opustit. Poté působil ve Sklárnách Kavalier, s. p. Sázava (později pro roce 1989 akciová společnost), kde se zasloužil o zavedení automatického řízení výroby skla. S katedrou styk nikdy nepřerušil a spolupracoval s ní na všech jejích důležitých projektech jako projektant a programátor ASŘTP. Zasloužil se též o vybavení katedry skleněnými aparaturami.

Doc. Ing. Stanislav Krejčí, CSc. (1964)

Po absolvování zůstal na katedře a od roku 1967 působil ve funkci jejího tajemníka. Zabýval se výzkumem statických i dynamických charakteristik náplňových i patrových rektifikačních kolon, fázových rovnováh a účinnosti rektifikace. Později se jako první na katedře začal zabývat fuzzy řízením. V letech 1990–2007 byl vedoucím katedry.

Ing. Jaroslav Toufar (1964, červený diplom)

Po studiu nastoupil ve Fatře Napajedla do oddělení technického rozvoje. V listopadu 1989 zažil masové demonstrace proti totalitnímu režimu v Praze. V Napajedlích se aktivně účastnil převratu v národním podniku Fatra, který následně vedl na postu ředitele v letech 1990–2005. Zapojil se rovněž do veřejného života. V letech 1990–1994 a dále 2002–2018 byl členem rady a zastupitelstva města a ve volebním období 2018–2022 členem finančního výboru zastupitelstva města. Naši katedru podporoval při pořádání mezinárodních vědeckých konferencí ŘÍP různými reklamními předměty.

Ing. Pavel Šmaha, CSc. (1965, červený diplom)

Na katedře vyučoval výpočetní techniku a programování a zabýval se dynamickým programováním, programovým vybavením ASŘTP, informačními a řídicími systémy chemicko-technologických procesů a jejich realizacemi. Později v roce 1992 odešel

na nabídnuté místo vedoucího Katedry územní informatiky na Fakultě územní správy a v roce 1993 přijal místo ředitele oblastních odborů Nejvyššího kontrolního úřadu ČR v Hradci Králové a v Pardubicích.

Ing. Antonín Lízr, CSc. (1967)

Působil do roku 1990 jako vedoucí oddělení ASŘTP (zaměřené zejména na řízení papírenských strojů) ve Štětí. Po revoluci založil firmu BENZ-HMB CZECH a. s., působící v oblasti automatizace dodnes. Kandidátskou práci obhájil pod vedením prof. O. Drábka.

Prof. Ing. Petr Dostál, CSc. (1968)

Působil na katedře automatizace na STU Bratislava, kde byl spoluautorem knihy Modelovanie a riadenie chemickotechnologických procesov a systémov (rok vydání 1985, autoři Chmúrny, Mikleš, Dostál, Dvoran). Později přešel na UTB Zlín, Fakultu aplikované informatiky, kde působil jako ředitel Ústavu řízení procesů. Je autorem řady kvalitních publikací a příspěvků na konferencích, zaměřených převážně na moderní metody řízení technologických procesů.

Ing. Bořivoj Frýbert, CSc. (1968)

Pracoval v oddělení výzkumu v Chemických závodech Sokolov. Od roku 1981 působil v Pardubicích na generálním ředitelství Unichemu. Od roku 1995 byl ředitelem Unichemu a Východočeských chemických závodů Synthesia Pardubice, v letech 1989–90 náměstkem ministra průmyslu pro investice a rozvoj. V roce 1990 založil společnost Sindat, s. r. o. Praha. Ve stejném roce byl zvolen prezidentem České manažerské asociace. Stál u vzniku soutěže Manažer roku. Od roku 1993 byl členem představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR. Byl předsedou představenstva společnosti Vertex Litomyšl a. s., členem představenstva Sklárný Kavalier Sázava a. s., Mora Moravia a. s. Je autorem řady statí a článků v odborných časopisech doma i v zahraničí. Autor knihy Jak transformovat podnik (1994). V roce 2000 se stal členem představenstva společnosti FARMAK, a. s. a od roku 2022 tam působí jako člen dozorčí rady.

Doc. Ing. Zdeněk Palatý, CSc. (1969)

Byl absolventem společného oboru „Procesy, zařízení a automatizace chemických výrob (fyzika výbuchu)“. Po absolvování více než 50 let působil jako vysokoškolský učitel a vědecký pracovník na tehdejší Katedře procesů a zařízení chemické technologie, později Katedře chemického inženýrství a Ústavu environmentálního a chemického inženýrství. V roce 1975 obhájil kandidátskou práci v oboru Teorie chemické techniky, docentem se stal v témže oboru v roce 1994. Svůj velice aktivní pracovní život věnoval bádání v oboru chemického inženýrství, zejména absorpci vícefázových systémů a difuzním a elektrodifuzním membránovým separačním

procesům. V těchto oblastech působil rovněž jako školitel studentů doktorských studijních programů a byl členem oborových rad doktorských studijních oborů.

Ing. Miroslav Jotov (1971)

Zastával řadu významných funkcí ve společnostech zabývajících se výrobou bižuterie, Železnobrodského a Jizerského skla, v Jablonexu, v letech 1992, 1998, 2003 byl zapsán ve veřejných rejstřících jako předseda představenstva Bižuterie Česká mincovna, Jablonec nad Nisou. Miloval fotbal a v letech 2014 a 2024 byl předsedou správní rady Fotbalové akademie Jablonec, z. s.

Doc. Ing. Vladimír Jehlička, CSc. (1975)

Na katedře zůstal jako aspirant a po obhajobě kandidátské práce v roce 1981 jako pracovník vědy a výzkumu. Poněvadž chtěl být pedagogem, přešel na Katedru matematiky VŠCHT a pak na Pedagogickou fakultu Vysoké školy pedagogické v Hradci Králové (později Univerzita Hradec Králové). Habilitoval se na Strojní fakultě Vysoké školy báňské – Technické univerzitě Ostrava v oboru Automatizace strojů. Na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové zastával funkci proděkana a později také děkana. Podílel se na založení doktorského studijního programu Informační a komunikační technologie ve vzdělávání a na založení Přírodovědecké fakulty Univerzity Hradec Králové. Poté se vrátil do Pardubic, kde dodnes působí na Katedře informatiky a matematiky v dopravě Dopravní fakulty Jana Pernera jako docent.

Ing. Miroslav Punčochář, DSc. (1979)

Promoval v oboru automatizace a řízení procesů a v roce 1986 dosáhl hodnosti kandidáta věd v oboru chemické inženýrství na ÚTZCHT ČSAV Praha. V roce 1988 obdržel cenu ČSAV pro mladé vědecké pracovníky. V roce 2009 obhájil titul DSc. Od roku 2000 do 2012 byl vedoucím Laboratoře procesů ochrany prostředí na ÚCHP AV ČR. Od roku 2012 je ředitelem Ústavu chemických procesů AV ČR, nyní v. v. i. V průběhu své vědecké kariéry absolvoval několik stáží na univerzitách v Japonsku (Tokio, Sapporo, Tsukuba). Dále se zabývá modelováním a diagnostikou vícefázových chemických reaktorů a nověji též technologiemi pro ochranu životního prostředí. Mezi jeho výzkumné zájmy spadá rovněž aplikace fraktální geometrie na modelování chemicko-inženýrských systémů a problematika fluidního spalování a zplyňování. Je rovněž autorem knihy povídek inspirovaných matematikou a fyzikou s titulem *Nedaleko nekonečna*, která vyšla v nakladatelství ACADEMIA v roce 2004.

Doc. Ing. František Dušek, CSc. (1980, červený diplom)

Absolvent studijního programu Chemické a procesní inženýrství, v oboru specializace Automatizované systémy řízení chemických a potravinářských výrob. Po studiích nastoupil nejprve jako programátor do Podniku racionalizace řízení a výpočetní

techniky, odštěpného závodu v Jindřichově Hradci, který spadal pod tehdejší Federální ministerstvo zemědělství a výživy. Po roce přešel do IRAPA – Vývojového a racionalizačního ústavu průmyslu papíru a celulózy Praha, poloprovoz Štětí, kde působil 9 let jako samostatný výzkumný pracovník. Titul CSc. získal v roce 1991 už na VŠCHT v Pardubicích, kam se na tehdejší Katedru řízení procesů a výpočetní techniky vrátil. Zabýval se ASŘTP a počítačovým řízením systémů, spolupracoval na výzkumu a vývoji katedry a účastnil se spolupráce s průmyslem. Po přechodu katedry na ÚEI a následně FEI se stal po doc. S. Krejčím vedoucím katedry a později proděkanem FEI pro vzdělávací činnost.

Ing. Jiří Kovář (1980)

Za diplomovou práci o inverzním Nyquistově poli obdržel cenu ministra s hodinkami. Po roce 1989 založil počítačovou firmu MULTISYS, která úspěšně expandovala i do zahraničí. Iniciátor a zakladatel Technologického parku ve Starých Čivčích. Podílník civilního Letiště Pardubice a lodi Arnošt na Labi. Bohužel přecenil své síly a předčasně zemřel.

Ing. Ladislav Podivín (1981)

Zastával vedoucí funkce v Dopravním podniku města Pardubic a zasloužil se o pardubickou trolejbusovou síť. Aktuálně zastává funkci vedoucího střediska vrchního vedení, měření a energetiky.

Ing. Jan Pruška (1984, červený diplom)

Je jedním z neúspěšnějších absolventů katedry. Oblíbil si programování a v roce 1990 založil v Hradci Králové firmu ProjectSoft, kde po její transformaci na akciovou aktuálně zastává funkci předsedy představenstva. Firma se zabývá technologickým inženýringem, automatizací a MES a má úspěšné realizace po celém světě. V letech 2022–24 vybudovala v rámci projektu na katedře laboratoř s osmi pracovišti s PLC Siemens a dalším vybavením pro výuku průmyslové automatizace. Na katedře od roku 2012 externě přednáší předmět Projektování řídicích systémů.

Ing. Zbyněk Pilný (1992)

Řídí divizi SCADA software a projekty ve firmě GEOVAP, spol. s r. o. Společnost vznikla v roce 1991 a od počátku se zaměřuje na vývoj softwaru a poskytování služeb v oblastech GIS, průmyslové automatizace, DMS a agend veřejné správy.

Ing. Bc. Martin Ťopek (1994)

Profesně se nevěnoval oboru, který vystudoval, ale stal se známým novinářem regionálních pardubických novin, pardubické redakce MF DNES a iDnes. Od roku 2016 píše pro celostátní Hospodářské noviny. Kvalifikaci si doplnil titulem Bc. na Fakultě ekonomicko-správní Univerzity Pardubice.

Ing. Daniel Honc, Ph.D. (1998)

Po absolvování zůstal na katedře. Ve vědecké práci spolupracoval s prof. Robertem Haberem na Technische Hochschule Köln v Německu. Obhájil Ph.D. a zasloužil se o zlepšení přístrojového vybavení laboratoří a založení nových laboratoří. Později se v roce 2012 stal vedoucím katedry a v současné době zastává funkci proděkana FEI pro vzdělávání a kvalitu.

doc. Ing. Pavel Škrabánek, Ph.D. (2007)

Po absolvování zůstal na katedře. Zapojil se do výuky i výzkumu, vyjížděl na studium do zahraničí. Posléze v roce 2010 obhájil na FChT titul Ph.D. v oboru Technická kybernetika. V roce 2018 z katedry odešel do Brna, habilitoval se na Fakultě informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové a nyní je vedoucím Odboru automatizace na Ústavu automatizace a informatiky Fakulty strojního inženýrství VUT v Brně.

prof. Ing. Jan Mareš, Ph.D. (2007)

Po absolvování začal ještě během svého doktorského studia od roku 2009 působit na Ústavu počítačové a řídicí techniky VŠCHT Praha. Docentem byl jmenován v roce 2017 v oboru Řízení strojů a procesů, profesorem se stal v témž oboru v roce 2024. Dlouhodobě se zabývá využitím umělé inteligence v analýze biomedicínských dat, především pro potřeby včasné a přesné diagnostiky vzácných onemocnění. V současnosti zastává pozici vedoucího Ústavu matematiky, informatiky a kybernetiky VŠCHT Praha a vedoucího výzkumné skupiny Optimalizace a kybernetiky.

prof. Ing. Petr Doležel, Ph.D. (2008, červený diplom)

Po absolvování zůstal na katedře. Disertační práci v oboru Informační, komunikační a řídicí technologie obhájil už na Fakultě elektrotechniky a informatiky, na kterou mezitím katedra automatizace přešla. Habilitoval se v roce 2017 na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně v oboru Řízení strojů a procesů a ve stejném oboru byl v roce 2024 jmenován profesorem. Ve své odborné činnosti se zabývá metodami soft computing aplikovanými ve zpracování signálů a obrazu, optických metodách detekce a lokalizace a v řízení procesů. Na FEI působil jako odborný asistent, docent a později jako proděkan pro vědu a tvůrčí činnost. Od roku 2022 byl prorektorem Univerzity Pardubice pro vědu a tvůrčí činnost a od roku 2024 je děkanem FEI.

65 let Katedry automatizace a matematiky 1960 – 2025

Grafická úprava a sazba: Ing. Libor Kupka, Ph.D.

Fotografie: archiv KAM a FEI, soukromé archivy

Texty neprošly jazykovou korekturou

Vydala Fakulta elektrotechniky a informatiky v roce 2025

Náklad 50 ks

1. vydání

Počet stran: 102

Tisk: Polygrafické středisko UPCE